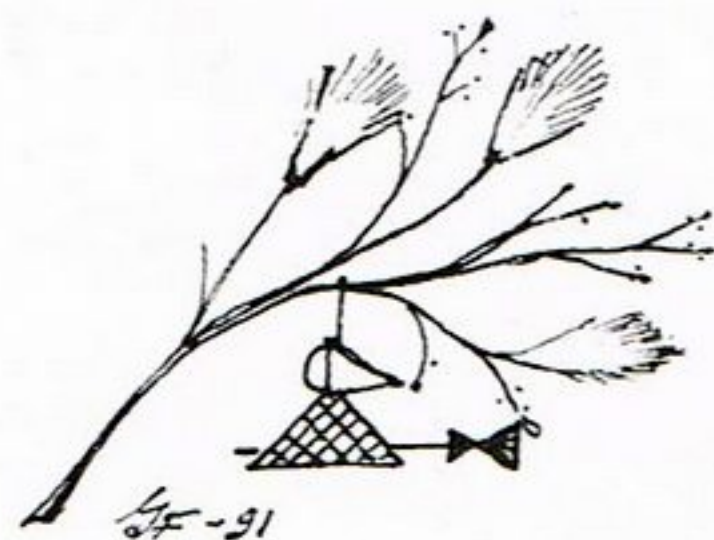

SVETT-

BLADET

UTGIVET

AV

VÅREN 1992

Hej!

Jag heter ELENA ÖSTERDAHL och är 6 år. Inne i tidningen berättar jag om hur vi hade det på TARZANVANDRINGEN. Tänk att jag kan lyfta tunga saker, precis som pappa! Man blir stark som TARZAN i VOK! Kom med på OL-kurserna, du också! (Foto: ROLF MALMROS)

SVETTBLADET

MER ELLER MINDRE OFFICIELLT ORGAN FÖR
VISBORGS ORIENTERINGSKLUBB.

Utkommer tre gånger om året, i mars, i juli och i december.

Upplaga: cirka 300 ex = 1 ex/familj.

HUVUDREDAKTÖRER: Familjen Björn och Gunnel Fransson med adress: Lunds, Västerhejde, 621 48 VISBY, tel 0498/64568

REDAKTÖRER: Kommittéledare och alla som blir ombedda att skriva eller som på alldeles eget initiativ skriver något. Välkomna att skriva!

INNEHÅLL

- »
- 3: Klubbfunktionärer
 - 4: Öppet s(p)år
 - 5: Intervjun:Neldemo
 - 6: VOK-tåget rullar
 - 7: 3-dagars 1992
 - 8: Tarzanvandring
 - 9: Undoms-WO(R)K
- «
- 10: Studie-VOK
 - 11: VOK-Notiser
 - 12: VOK-Notiser
 - 13: Kartor på dator
 - 14: VOK-Familjen
 - 15: Hörlin
 - 16: VOK-Dag-92

Ä ANDRA SIDAN

Hoj, käre SVETTBLADS-läsare!

Medan Vasaloppsåkarna far fram i FÄDRENS SPÅR mot Mora, skall dessa rader skrivas ner. Skidåkarna har inte det så lätt. Via TV meddelas att det finns åkare som åker Vasaloppet utan en enda skidmil i kroppen. Det kan inte vara klokt! Hoppas ni hade en god skidtur mot Mora i alla fall!

Inte heller 1992 bjöd på någon vinter. När det kom några centimeter snö, utnyttjades underlaget flitigt ute vid VOK-stugan. Tyvärr låg den vita varan kvar alldeles för kort tid. Kort sammanfattning: 1992 blev lik åren 1988-91.

Vi har i stället fått ägna oss åt barmarksträning i olika former. Lördagsträningarna vid VOK-stugan har varit välbesökta och välplanerade. Kul att vi har hittat en klubbträningsdag och tid som tycks passa många. Eliten, under Rolf Malmros ledning, tränar mot det första, stora målet för säsongen: 10-MILA första helgen i maj. Ungdoms-VOK-arna är också i full gång. De har red-

2 an nu avverkat en utflyktsdag med överraskningar (vintervädret bl a!) och ett läger vid VOK-stugan under sportlovet. Som alla ser, så är 1992 års verksamhet redan i full gång, med sikt på OL-säsongen i vår.

Enligt sedvanliga rutiner hölls VOK:s årsmöte i slutet av januari med cirka 35 deltagare. Tack, ni som kom! Synd att inte flera deltar i ett av VOK:s viktigaste möten för året. Jag tackar för förnyat förtroende att ännu ett år hålla i VOK:s ordförandeklubba. Det blir nog mitt sista år på denna post. Nya krafter med nya och bättre idéer och uppslag behöver ta vid. För att VOK ska utvecklas och gå framåt är det nog ett måste.

Enligt kalendariet mars-april och info-blad för vår och sommar, så blir vår fritid välfylld i år igen. Vi väntar med spänning på årets OL-skola, som jag tror blir en höjdare igen, på tjejlignans framfart, på 10-milalagets elitgång (kommer målsättningen att nås?) på 3-dagarsarrangemangen, som med VOK:s erfarna arrangörsstab kommer att bli en succé. Vi hoppas nu bara att en bra marknadsföring, billigare båtpriser och en OL-camping nära stan och TC ger oss många tävlande. VOK-aktiviteterna är många. Kom ihåg att skriva aktivitetslistor på allt vi gör! Det ger pengar till klubbkassan.

VOK:s ekonomi är fortfarande stabil och bra. Vår huvudkassör Ing-Marie, tillsammans med sektionens kassörer, håller noggrann kontroll över våra kronor. I lågkonjunktrens spår är det svårt att få sponsorpengar till klubben. Vi har ändå turen att inte vara alltför beroende av dessa pengar. Vi har t ex fått SKOGSPLANTERING på Tofta även i år. När, var och hur meddelas senare. Där får vänta jag mig att så många som möjligt hjälper till. Vi håller också på med ett jobb för GOTLANDSRESOR, där förtjänsten främst går till tävlings- och lägerresor.

Stugsektionen har många planer inför framtiden. Förhoppningarna är att ombyggnaden av bastun och duschbyggnaden kommer igång efter 3-dagars. Vi väntar fortfarande på pengar från Riksidrottsförbundet. Under tiden håller Sören, vår vaktmästare, på med förbättring av spåren, inre renoveringsjobb och 3-dagarsarbete.

Dags att avsluta för denna gång. Herr och fru redaktören för vår fantastiska klubbtidning SVETTBLADET, ger mig nog inte mera plats.

Käre VOK-are - lycka till med 1992 i VOK-färgerna!

ULLA DAHLSTRÖM

KLUBBFUNKTIONÄRER

VOK-STYRELSEN

Ordförande:	ULLA DAHLSTRÖM	tel 11853
Vice ordf.:	JOHAN HÖRLIN	tel 77901
Kassör:	ING-MARI BERGMAN	tel 18635
Sekreterare:	BO MAGNUSSON	tel 76209
Suppleant:	ANDREAS KARLSSON	tel 11441
Suppleant och tillika utbildningsansvarig:	SVEN PERSSON	tel 19634

ÖVRIGA

REVISORER:	OLLE GARDELL	tel 71827
	GEORGE NILSSON	tel 64202
(suppleant):	OLLE ÖSTENSSON	tel 19391
PRESSOMBUD:	BJÖRN FRANSSON	tel 64568
VALBEREDNING:	NILS HALLGREN	tel 18997
	GURLI HÖRNELL	tel 72312
	LENA NYSTRÖM	tel 36114
	LISA LARSSON	tel 15732

SEKTIONER

OL-SEKTION:

Sektionsledare:	KAJ WIRÉN	tel 13719
Ledamöter:	SVEN LARSSON	tel 16885
	HASSE MATTHING	tel 12044
	ROLF MALMROS	tel 18635
	SVANTE EKWALL	tel 79142
	FOLKE MAGNUSSON	tel 13409
	JOHAN HÖRLIN	tel 77901
	BERITH HALLGREN	tel 18997
	OLOV FRANSSON	tel 64568
	MAGNUS JOHANSSON	tel
	ERIK FRANSSON	tel 64568
	ANKI HALLSTRÖM	tel 77672
	GERT LUNDQVIST	tel 73270

SKIDSEKTION:

Sektionsledare:	GUNNAR ALVAEUS	tel 19357
Ledamöter:	JONAS LINDGREN	tel 16531
	GUN NORDIN	tel 16260
	ANDERS ARDIN	tel 16333
	MAGNUS DAHLSTRÖM	tel 11853
	MAGNUS GADEFORS	tel 39034
	DAN RÖCKLINGER	tel ?

STUGSEKTION:

Sektionsledare:	STEN BJÖRKLUND	tel 61065
Ledamöter:	TORBJÖRN SPÅNG	tel 18537
	MATS DAHLSTRÖM	tel 11853
	UNO JOHANSSON	tel 12041
	P-U DAHLSTRÖM	tel 17814
	SÖREN THULIN	tel 61162

KOMMITTÉER

UNGDOMSKOMMITTÉ:

Sammankallande:	ELIN LARSSON	tel 15732
	ANNA DAHLSTRÖM	tel 11853
	KLAS WELIN	tel 71685
	CARL-F MATTHING	tel 12044

VOK:s nyvalde vice ordförande JOHAN HÖRLIN (t v) börjar sitt samarbete med motionskommitténs ROBBAN GUSTAVSSON o. LARS-GÖRAN NILSSON med ett stort leende! De senare fick blommor på årsmötet för sina insatser i samband med GOTLAND TVÄRS, som blev en stor succé.

MOTIONSKOMMITTÉ:

Sammank.: ROBERT GUSTAVSSON t.36114
Ledamöter: RUNE LINDENFALK tel 13944
GUNNAR HALLSTRÖM tel 77672
LARS-G NILSSON t. 64033

FESTKOMMITTÉ :

Sammank.: ANN-MARIE LARSSON t.15732
Ledamöter: BRITT JOHNSON tel 12041
BRITT o. OLLE ROSTEN 12958
YVONNE o. KURT DOKMO t.65333
ANNELI o. LEIF ANDERSSON 51261

PÅ TAL OM LEDARE...

När Grand Hotel i Kristianstad inbjöd idrottsledare i Skåne till en visningshelg (för att förmå idrotten att lägga sina kurser där) bjöd man också in ledarnas "respektive".

Att det finns kvinnliga idrottsledare, hade man inte räknat med. När de inbjöda ledarna förevisades lokaliteterna, erbjöds ett alternativ för de "respektive".

Det programmet bestod av att en hudterapeut pratade hudvård och la make-up!

Hur många män som gick nypudrade nya från förtäljer inte historien...

ÖPPET S(P)ÅR⁴ MED KAJ W.

Skidvinter på gång?

Skidentusiasternas teori är att ju flera gröna vintrar vi har, desto närmare en vit vinter kommer vi.

Håller den teorin i år? Ja, åtminstone tror Gotlands Skidförbund så och planerar vinterns skidmotionsarrangemang enligt följande:

12-timmars loppet på skidor

Lör 8 februari 1992

Tjejmilen på skidor

Lör 15 februari 1992

VOK-spelen på skidor

Sön 1 mars 1992

Så fram med laggarna och börja
åk så snart jorden blivit vit!

LITET
SKIDPRAT
BLEV
DET
/
ALLA
FALL!

Sitter dagen efter Vasaloppets "Öppet Spår" på HUNDFJÄLLETS After-Ski-restaurang och slickar mina sår. 1200 av 1700 entusiaster kom till start den andra dagen. De allra flesta fullföljde. Förhållandena var inte idealiska, men de var tillräckligt bra för oss. En stor eloge till arrangörerna, som trots snöbrist och töväder dagarna innan, lyckades preparera 80 km bra och 9 km dåliga spår.

Brasan sprakar och värmer inbjudande. Hur är man skapt som byter värme och lättja mot 9 mils kyla och slit? Troligen är det något man fått genom modersmjölken... ROLF MALMROS och jag fick en ganska bekymmersfri och behaglig tur. -10° vid starten kl 0740 i BERGA BY och +5° vid målet i MORA. Rolf slog sitt 20 år gamla bästaresultat med 4 minuter och klockades för 7 tim 10 minuter. Jag hasade mig runt på 8 timmar. Ett stavbrott 5 km före OXBERG blev enda missödet för min del. Kostade en del tid och extra möda. Stavservicen i OXBERG fungerade perfekt.

Idag är det -10° på morgonen. Stockholmare och folk från MÄLARDALEN får en god tur ner till Mora. Hur känns det då dagen efter? Efter 4-5 snöfattiga vintrar är det allt svårare att få flyt i skidåkningen. 0 (noll) skidmil i benen före öppet spår gör att de 9 milentill MORA blir extra långa. Ska DU åka, så förbered DIG väl. Rullskidåkning och armstyrketräning är ett bra sätt om det ska kännas riktigt behagligt efteråt. För en året-runt-tränande VOK-are är dock allt möjligt.

Nu lägger vi dock skidorna på hyllan, för att förbereda orienteringssäsongen. Men konditionsprov som Öppet Spår, Stockholm Maraton, Lidingöloppet och Vätternrundan är bra som motivation för att träna regelbundet. För DIG som in-

te provat på förut, rekommenderas något av arrangemangen.

När SVETTBLADET kommer, har redan vårsäsongen så smått kommit igång. Vi har på Gotland gynnsamma möjligheter till året-runt-träning. Korta vintrar och sällan väder som utgör hinder för ett motionspass. Vi ska kunna komma vältränade redan till säsongsupptakten. Utan bra grundträning blir det inga toppplaceringar.

April månad är kort och intensiv. Vårsäsongen är väl kort. Om DU hellre vill vara som bäst i augusti/september är det lagom att börja hårdträningen nu! I varje fall är det inte för sent.

Själv har jag slarvat med träningen i januari/februari. Jobbet som EG-monitor i JUGOSLAVIEN har varit intressant och krävande, men träningsmässigt har det varit mindre bra.

Mera en annan gång om vad som händer på BALKAN och i JUGOSLAVIEN. Väldigt svårt är det dock att förstå hur man kan förstöra så mycket på så kort tid av sitt eget land.

KAJ WIRÉN

INTERVJUN

Vad gör en Vasaloppsåkande VOK-are dagen efter? Ja, heter han GÖRAN NELDEMO så tar han bilen och sedermera färjan hem till Gotland och jobbar hela dagen efter. Men kvällen då? Inga problem - det är ju landbandykväll för killarna som jobbar på Spendrups och dem kan han ju inte svika - och dessutom behöver en och annan småmuskel mjukas upp!

Det är Göran i ett nötskal - ett energiknippe från Borlänge i Dalarna - och numera tävlande för VOK i skidåkning.

GÖRAN NELDEMO⁵

Göran, som påstår att han är 39 år, men nästan får hala fram "prästbetyget" för att bevisa det, och hans familj flyttade till Gotland för 4 år sedan. "För gott", säger Göran. "Min fru är gotländska och barnen Magnus, 11, och Jenny, 14, trivs så bra här. Ja, det gör jag själv också förresten!"

Han flyttade hit till ett jobb som försäljare på Spendrups, f d Grängesberg, och det är väl egentligen bara en sak han riktigt saknar: SNÖ! Men det fixar sig med skidträningen ändå, bara viljan finns. Liksom många andra motionärer, som verkligen gillar att slita för att känna välbefinnande, vill han gärna ha något att se fram emot - ett mål utöver känslan av att vara i form! Det målet heter VASALOPPET varje år.

I år var det 10:e gången han åkte, och han verkar riktigt nöjd med loppet, även om placeringen bara blev 810. "Jag åkte faktiskt 10 minuter fortare i år än i fjol", påpekar Göran. Och tiden, den blev 5.27 mot 5.36 i fjol - och då blev han 461. Bäst lyckades han i litet yngre år, då han tävlade för Domnarvets GOIF i Borlänge. Då var han åtskilliga gånger runt 120-strecket! Det var i sina junior-år som han hade bäst häng på de bästa. Han var faktiskt 2:a på Svealandsmästerskapen och 3:a på ett Skol-SM. Tyvärr blev det inget individuellt DM-tecken i Dalarna, men därefter mot i lag. Inte undra på - konkurrensen i Daladistriktet är inte långt från Sverigetoppen!

Hur kan man då bli så här pass bra placerad fast man bor på Gotland? Jo, hemligheten heter ATT HA EN PLAN! Göran håller igång med löpning och landbandy några gånger i veckan året runt, men i augusti-september tar han fram rullskidorna och startar lite försiktigt. Fram mot november-december har han ökat dosen till att slutligen vara uppe i 4-5 pass i veckan. Sedan kan man hoppas på lite snö också.

I år hann Göran åka 14 mil på de futtiga dagarna det var snö på Gotland. De flesta av dessa mil åkte han hemma på ett "hemkört" spår på en åker, men han åkte också en del vid VOK-stugan. Dessutom hann han med 6-7 mil i Dalarna under veckan innan Vasaloppet.

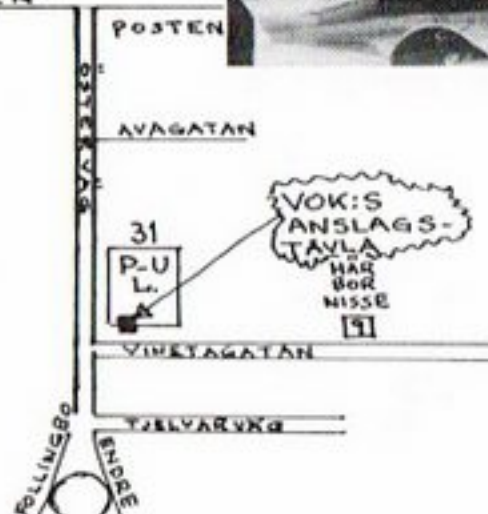
"Tyvärr sträckte jag ryggen under ett sådant träningspass", säger han, "fast det behöver du väl inte skriva om..." Intervjuaren är dock övertygad om att placeringen hade blivit ännu bättre utan detta ok. Han måste nämligen åka rak som en fura och det blev stakåkan det lidande på. Den här gången var han dessutom tvungen att valla om - något han aldrig behövt tidigare på Vasaloppet. Han började med Universalklister, men eftersom det blev varmare och varmare under dagen, så fick han bakhalt, och rött klister var det enda som dög.

Jag undrar lite försiktigt varför det blev VOK och om han inte också skulle vilja förstärka VOK:s orientering. Ja, det här med orientering var det inte så mycket bevänt med. Han har visserligen sprungit några 10-mila, men det var som junior - och så var det på den tiden som det var "hängkavlesträckor". Att han valde VOK beror på att han tränade vid VOK-stugan och ville ha en gotländsk klubb att tävla för. Annars är det inte så mycket tävlande utöver Vasaloppet. Jo, han brukar springa motionstävlingar, typ Klintestafetten och Ringmuren runt, men då är det Lokrume IF som får hans tjänster. Det ligger bäst till, eftersom familjen numera bor i Källunge.

I Domnarvets GOIF hade Göran en del administrativa sysslor och var med i dess styrelse. Det lät inte som omöjligt att övertala honom för viss aktivitet även inom VOK. Idéer saknas förvisso inte: "Varför bygger inte Svaide och VOK ihop sina elljusslingor? Vilket fantastiskt elljusspår det skulle bli!" Den idén får du gärna jobba vidare på, Göran! Välkommen i VOK!

BJÖRN F

nya

TARZANVANDRING I SNÖ

8

Hej!

Jag heter ELENA och jag ska berätta om hur vi hade det på Tarzanvandringen.

Packningen: Varmt the, mjölk, socker, korv, bröd, frukt, sockerbulle, torra vantar och sockor, sittunderlag.

"Är det något vi har glömt?" frågar mamma. "Nej!" - jag är ivrig att komma i väg. Synd bara att min kompis, THERESE som skulle följa med, blivit sjuk!

Vi bylsar på oss varma kläder för idag är det vinter och kallt, men JÄTTEKUL MED ALL SNÖ!

Vi hämtar upp två stora tjejer (MICHAELA och CAROLA) på väg till Trojaborg. Robban delar upp oss i två grupper.

Vi (SVANTE, TOVE, HENRIK, LINNEA, JONAS, JAG, ROBBAN, LENA OCH MAMMA) vandrar i väg med varsin "rygga". Alla träd och buskar är vita - JÄTTEFINT!

"Nu ska vi bestiga berget här", säger ROBBAN och tar fram ett rep. Alla håller i, så att vi inte kommer bort i djungeln. In bland buskar och uppför. Spännande med vit djungel!

Framme vid ett högt berg (kulle) ska vi vara bergsbestigare. Robban fäster repet i trädet. Sedan klättrar vi upphur lätt som helst. Sätter oss på ändan och åker ned så snön yr.

Vi vandrar vidare fram till grillplatsen (Åhsbergsska Hagen). De vuxna gör eld. Vi hjälper till och till slut blir det en eld!

Robban, som är en gammal cowboy (säger han), slänger lasso upp i ett träd och gör en gunga som vi busar i.

Nu är jag jättehungrig. Plockar upp min matsäck, grillar mina korvar och äter! Mmmm! Jättegott!

Eftersom man blir frusen av att sitta stilla, börjar mamma och BIRGITTA att leka tafatt med oss. Snön yr och snöbollarna viner. Jag gör ett stort snöslott också.

På hemvägen tar det lite tid, men vi har jättekul. Om man slår en pinne på en buske, när mamma går under, så blir hon helvit och... helvild! Hon skriker och försöker bryna oss, men vi kommer undan!

När jag kommer hem är jag både trött och våt - MEN DET HÄR VAR JÄTTEKUL!

ELENA - 6 ÅR

VOK ÄR SUNT - ÅRET RUNT

Foto: ROLF MALMROS

Vaknade tidigt och tittade ut: "Oj, vad mycket snö!" - Synd, då kommer det väl inga barn på TARZANPROMENADEN... Men, oj vad vi bedrog oss! När vi kom till Trojaborg var det massor av vinterklädda barn (vad vi mammor fick leta "rätt" kläder på morgonen!) där med glada minner och ryggsäckarna packade för en dagsutflykt.

Vi blev uppdelade i två grupper. Ledare för de större barnen var LARS-GÖRAN NILSSON. När han gick iväg hade han 19 barn på rad efter sig. Första svårigheten var när vi skulle ta oss upp till kalkugnen. Som tur var, hade Lars-Göran ett rep med sig, så vi kunde dra oss upp. Den som mest behövde det där repet var LINA MELLOVIST. Hon halkade hela tiden. Lina var nog den som gick längst den här dagen. Hon tog tre steg framåt och så halkade hon tillbaka igen. Men inte var Tina ledsen för det! Hon bara skrattade...

När vi stannade till nästa gång var det för att ha en lektion om galgarnas historia. Några barn såg frågande ut, men RASMUS sa: "Det tror jag inte på!"

Det blåste snålt, när vi vandrade vidare mot norr, men så småningom hittade vi en fin ravin, där vi tog fram vår varma choklad och njöt av solen. En del hade nästan inte tid att fika, utan åkte i backarna istället.

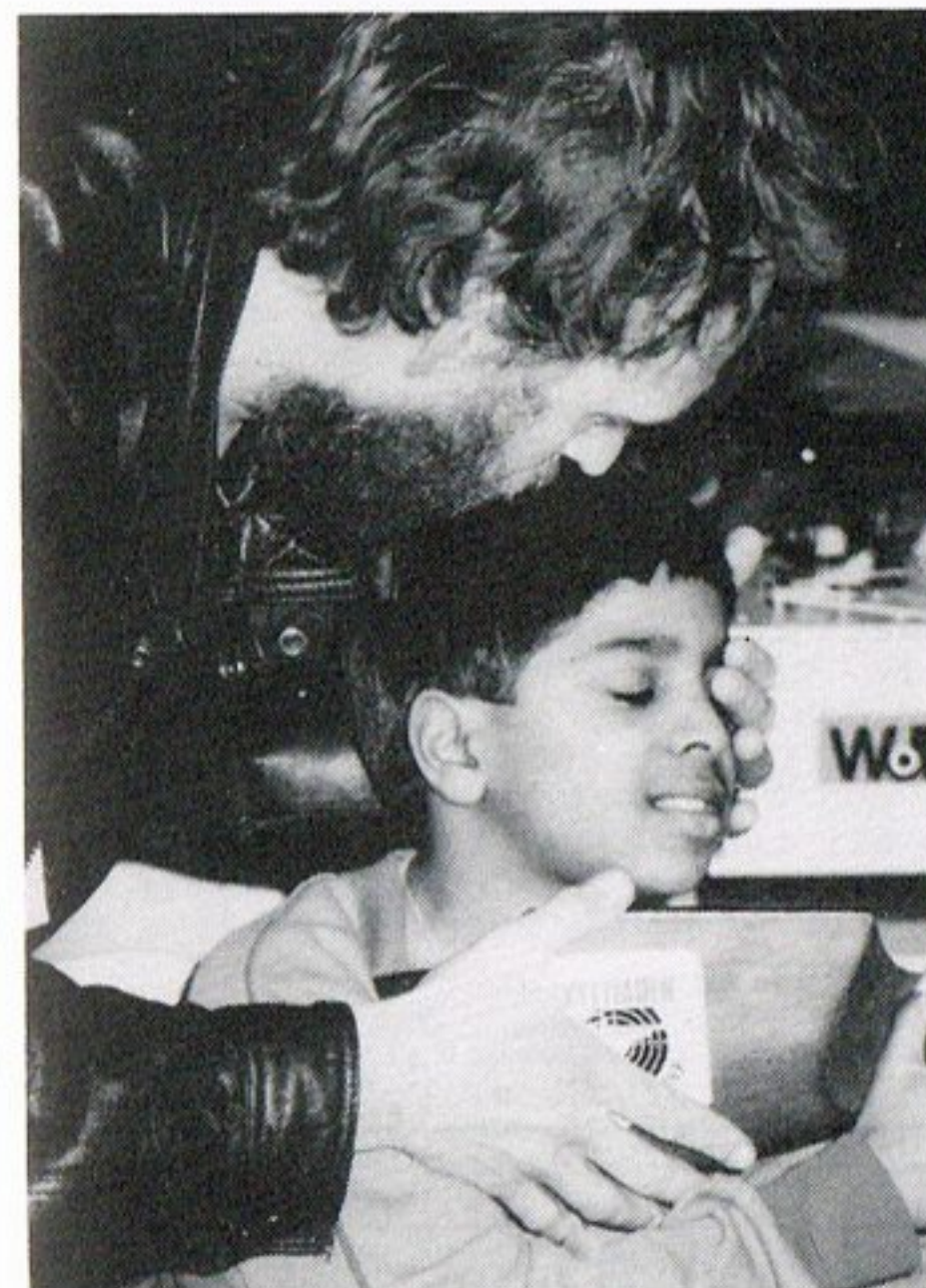
Pigga och glada gick vandrigen vidare lite nedför och uppför. På en del ställen fick vi hjälpa varandra, antingen med att putta på eller att hålla i. Den sista nedfarten var en trappa, men det var ingen som hade skottat bort snön, så vi tog repet som extra ledstäng. Även den nedfarten gick bra. Nu var det inte långt till Åhsbergsska hagen. När vi kom dit sprakade elden och "lillgruppen" var på plats.

Äntligen fick vi äta upp matsäcken och värma fötterna. Efter maten blev vi frusna. Då var det bara att upp och springa och leka. Några gjorde snöänglar. Snöbollar flög också omkring och ville man bli mulad, så behövde man inte be särskilt om det! Eller hur, ANNA R?

Sedan gick vi tillsammans tillbaka till Trojaborg, där vi kunde överlämna röd-kindade och trötta barn. 4 timmar ute i snön hade tagit på krafterna. Dagen hade varit rolig och helt underbar.

BRIGITTA EKVALL

UNGDOMSWO[R]K

Det gäller att blunda med rätt öga, när man skjuter luftgevär i nystartade POJKLIGAN! Robban Gustavsson hjälper RASMUS med siktandet.

9

OL-KURSERNA

Snart är det äntligen dags för OL-SKOLAN igen. Vi drar igång:

**LÖRDAGEN DEN 4 APRIL KL 09.30
VID VOK-STUGAN, SÅ KLART**

Nytt för året är att det tillkommit en grupp för dom som var nybörjare i fjol. Detta innebär att det nu finns 5 grupper med spännvidd från både unga och vuxna nybörjare ända till de som tävlar i Nivå 3 eller i H/D 14.

På ledarsidan har vi värvar några nya, entusiastiska förmågor som t ex HASSE MELLOVIST, som blir hövding för nybörjarna. Till sin hjälp får han föräldrar vars barn började i OL-skolan för något eller några år sedan.

Det blir ett späckat program med flera läger. Dessutom har vi tänkt försöka återuppta traditionen med FAMILJELÄGER PÅ FARÖ. Preliminär tid för detta blir PINGSTHELGEN. Mer information kommer!

De som tidigare deltagit i OL-skolan, kommer att få en speciell inbjudan med program för vårens verksamhet. Vi kommer också att gå ut med inbjudan till lågstadiet i Gråbo rektorsområde.

Vår målsättning för året är:

VÄRVA BARN OCH VUXNA TILL ORIENTERINGSSPORTEN FÖR EN AKTIV OCH ROLIG FRITID!

Rekryteringsgruppen genom

SVANTE EKVALL

LANTMÄNNEN CUP

LANTMÄNNEN CUP är en efterföljare till 80-talets ungdomsserie. Ett av cupens syften är att på "ett lugnare sätt" få in ungdomarna i OL-tävlingsvärlden. Två omgångar på våren och tre på hösten är det meningen att det ska bli.

KILLIGAN

För att hålla ihop ungdomarna även när det inte är orienteringskurser och läger, startades TJEJLIGAN. Det blev en sådan succé att några driftiga pappor dragit igång också en KILLIGA. Första aktiviteten blev LUFTGEVÄRSSKYTTE med LEIF ANDERSSON som initiativtagare. Så småningom blir det också innebandy och kanske en och annan film och pizza, när det inte är OL-KURSER, förstås!

LILLKORPEN

VOK svarar som vanligt för försäljningen vid LILLKORPEN, som i år arrangeras nära Slite. Anmälan via skolan!

nya

10

Den här boken ger dig

- kunskap om hur naturen och din skog fungerar
- hjälp att läsa naturen
- konkreta råd och tips om hur du i praktiken ska arbeta för en RIKARE SKOG

Kurs

Kurs

[illegible]

Måndag kväll eller eftermiddag är en lämplig dag för detta. Kan du komma ifrån någon eller några måndagar, så hör av dig till ULLA, tel 11853.

VOK-STUGAN

[illegible]

- ~ LÖRDAGEN DEN 21/3 före och efter träningen kl 14.
- ~ TORSDAGEN DEN 26/3 kl 1900-2000
- ~ ONSDAGEN DEN 8/4 kl 1900-2000
- ~ ONSDAGEN DEN 22/4 kl 1900-2000

TJEE-
TRAMPEN

Samhället, både internationellt och nationellt, har förändrats så snabbt att våra kartor inte längre stämmer med terrängen. (Lars Werner i Vänsterpress)

VOK¹¹-NOTISER!

Det blir nog inga större men efter det här hotet, om smällandet inskränker sig till de dagar om året det råkar vara skidspår vid VOK-stugan nuförtiden...

PROFILERNA

HASSE ritade
och GUNNEL
diktade...

Hos denna springande mamma
finnes det mycket jävlar anamma.
Hon tänkte: "Om inte barnen **nå**
behöver inte jag sitta still.
Och så blev det VOK med det samma!

FLER VOK¹²-NOTISER

*** LÄGERLIV REDAN I FEBRUARI ***

Årets första VOK-läger var redan i februari vid VOK-stugan. Men lugn, ni som inte var med - det kommer fler:

- ~ 1-2 maj: NYBÖRJARLÄGER med övernattning direkt efter tävlingen: "Ungdomstrollet".
- ~ 15-17 maj: STORLÄGRET med Roma OK, som arrangerar. Två nätter!
- ~ 6-8 juni: PINGSTLÄGER efter OL-skolans avslutning.
- ~ 9-12 juni: 11-12-LÄGRET i Östergarn för de som börjat tvåla litet.
- ~ 11-14 juni: BREDDLÄGER på fastlandet med Lisa Larsson som ledare.

På bilden ser ni en typisk orienteringsprincip i verkligheten: DE SOM KAN, STÄLLER UPP OCH HJÄLPER OCH INSTRUERAR DEM SOM INTE KAN SÅ BRA! Här är det SARA GARDELL som hjälper FREDRIK HULTSTRÖM med att passa kartan.

*** MARGARETA EFTER 4 AUGUSTI ***

Vad gör MARGARETA PERSSON efter den 4 augusti? frågar nog "Vän av ordning". Jo, det kan SVETTBLADET avslöja. Hon kommer att jobba vidare 3 dagar i veckan på Gotlandskorpen. Dessutom fortsätter hon som aktiv orienterare. Och till VOK:s valberedning kan vi bara säga: Prata med Margareta! Hon lät inte alls främmande för att ta ett tag med VOK:s klubbbarbete...

*** ÄMNET HETER KARTRITNING ***

Vi började med prat om datorritade kartor. Dyrt, sa Tom, som gjort en noggrann kostnadsundersökning. Det blir en hög investeringskostnad och kommer att ta lika lång tid vid framställning.

På sikt kanske vi måste använda klubbledare som ritar/reviderar och sett ur långt perspektiv blir det på ön mest en fråga om revidering och inte nyritning. (Ur GOF:s protokoll från klubbledarträffen)

*** EN MORALISK SPORT ***

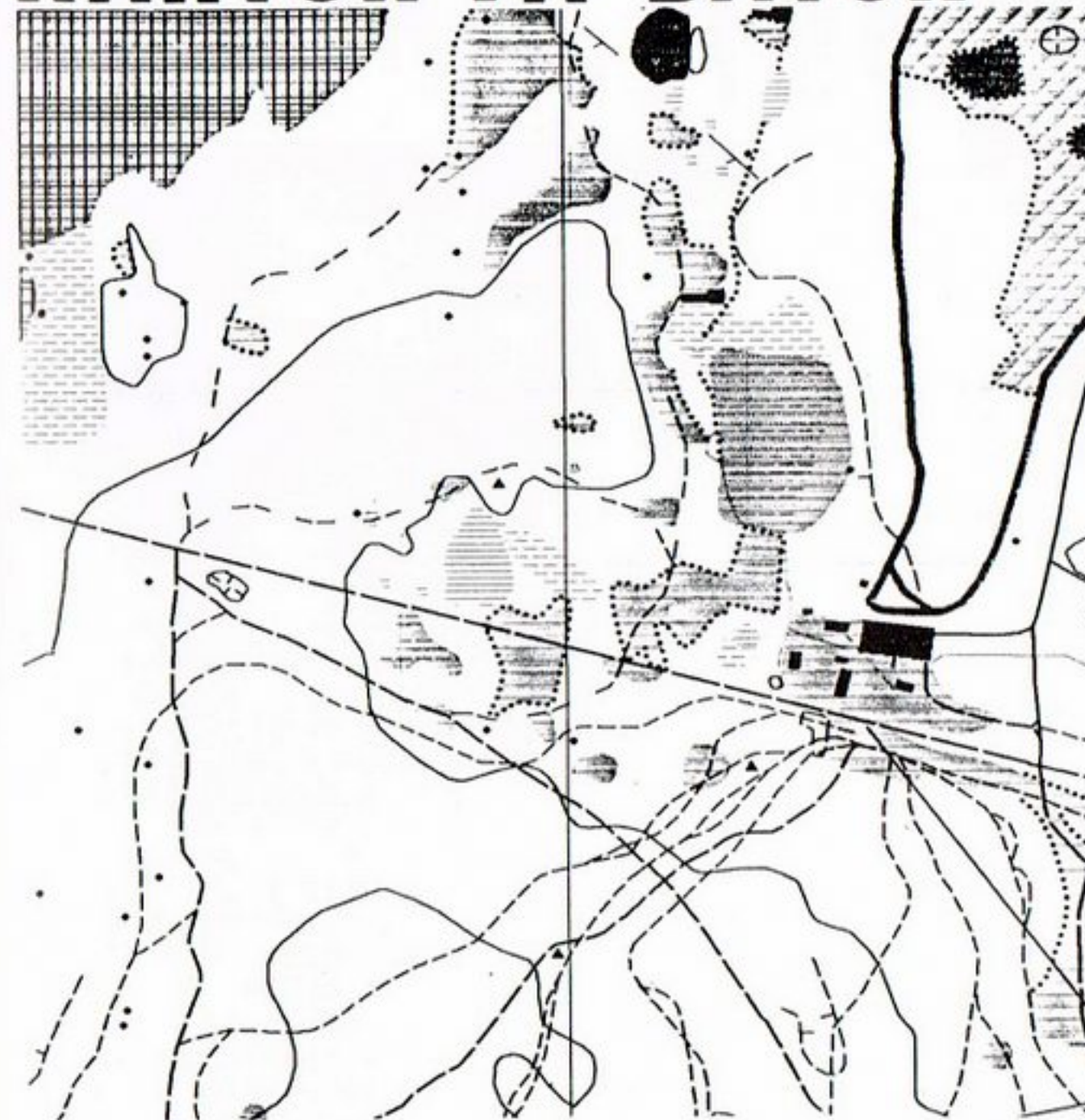
Stig Ramel älskar orientering, för då får han vara ute i naturen. Och orientering är den enda idrott som är intellektuellt tillfredsställande, tycker han.

Många direktörer borde syssla med orientering i stället för golf. Då skulle de bli bättre chefer. Det är en moralisk sport som straffar dom som inte vet var dom är, dom som inte följer kartan och kompassen. Hade fler direktörer förstått det hade vi inte haft så många krascher. (DN-intervju)

*** FÖRTJÄNSTDIPLOM ***

Vid Gotlands Orienteringsförbunds årsmöte fick följande VOK-are diplom för sju års förtjänstfullt arbete: JULLE DAHLSTRÖM, ING-MARIE BERGMAN, ANNE LARSSON och ULLA DAHLSTRÖM. Hurra för dem!

KARTOR PÅ DATOR¹³

Sätter disken i discdrivern, går in i A-enheten, listar upp filerna i A-enheten, hittar OCAD, får upp Rodeby II på bildskärmen, ställer in markörkorset på fixpunkten på dig-bordet, renritar ... En helt vanlig vardag hos kartritarna i Olofström.

Den senaste månaden här på kartritareutbildning har uteslutande handlat om datorer. Data-salen där vi arbetar låter nog som ett därhus, om man inte vet vad som pågår.

- Jag får väl gå in och cutta litet -
- Jag måste bara adjusta här i hörnet, eller: - Jag hatar när man måste mova Windows, är vanliga kommentarer som hörs, men det är egentligen bara några kartfixerade grabbar som klivit in i datavärlden.

Datorer har blivit ett allt vanligare hjälpmedel vid renritningen av OL-kartor. I Finland har ett 60-tal kartritare skaffat sig kartritningsprogrammet - vilket betyder att vi nu ligger på 20-talet... Kartorna t ex till 5-dagars i Halland är datorritade.

Här följer de viktigaste för- och nackdelarna med datorunderstödd renritning av OL-kartor:

FÖRDELAR

- * Kartritaren slipper rita in på ett koncept vad han ritat under dagen. Han kan gå direkt in till datorn och renrita
- * Lätt att få ut vilken skala som helst samt få ut bara brunbilden enkelt
- * Inget provtryck behöver göras. Man skriver bara ut en printbild över det hela och kollar om något behöver ändras
- * Lätta att lägga in nya eller ta bort föremål vid revidering
- * Inga utgifter för filmer eller pennor
- * Lätt att frakta och lagra t ex vid transport till tryckeri
- * Exakta passmärken i hörnen av kartan är mycket bra för de som trycker

NACKDELAR

- * Dyr inköpskostnad

* Den personliga renritarstilen försvinner. Alla kartor ser likadana ut

Som jag ser det, så överväger fördelarna både för klubbarna och kartritarna. Som ett litet prov har jag gjort en bit renritning av VOK-BLADETS 1:10000. Jag har sedan gjort en utskrift av den på vår "halvtaskiga" printer här på skolan.

Hela arbetet tog ca 15-20 timmar. Resultatet kan beskådas i VOK-stugan. Jag vet att jag har missat en hel del detaljer, så om ni hittar några missar, kan ni väl pricka in dem på original-kartan som jag hänger bredvid!

Just i skrivande stund är det en vecka kvar tills vi i kartritargänget ger oss av till Rom för att rita kartor. Allt vi vet är att vi skall rita en karta över ett område 2 tim norr om Rom samt några parker i centrala Rom. Jag hoppas att jag får rita Colloseums trädgård, Påvens garage eller något liknande. Några tävlingar i Italien samt tre tävlingar i Madrid hinner jag också med men mera om dessa i nästa nummer!

10-MILA HÄGRAR! Hälsningar från **nya**

ERIK FRANSSON

NU FÅR VI SNABBT BESTÄMMA OSS, VILKEN VÄG VI SKA TA!

NI ÄR FÖRTFARANDE HÄR *

NEJ! Det är en liten uppmaning till alla att gå VOK:s OL-kurser

VOK:s styrelse på sitt konstruerande möte?

©KFS/Distr. BULLS 477E
©1991 by King Features Syndicate, Inc. World rights reserved

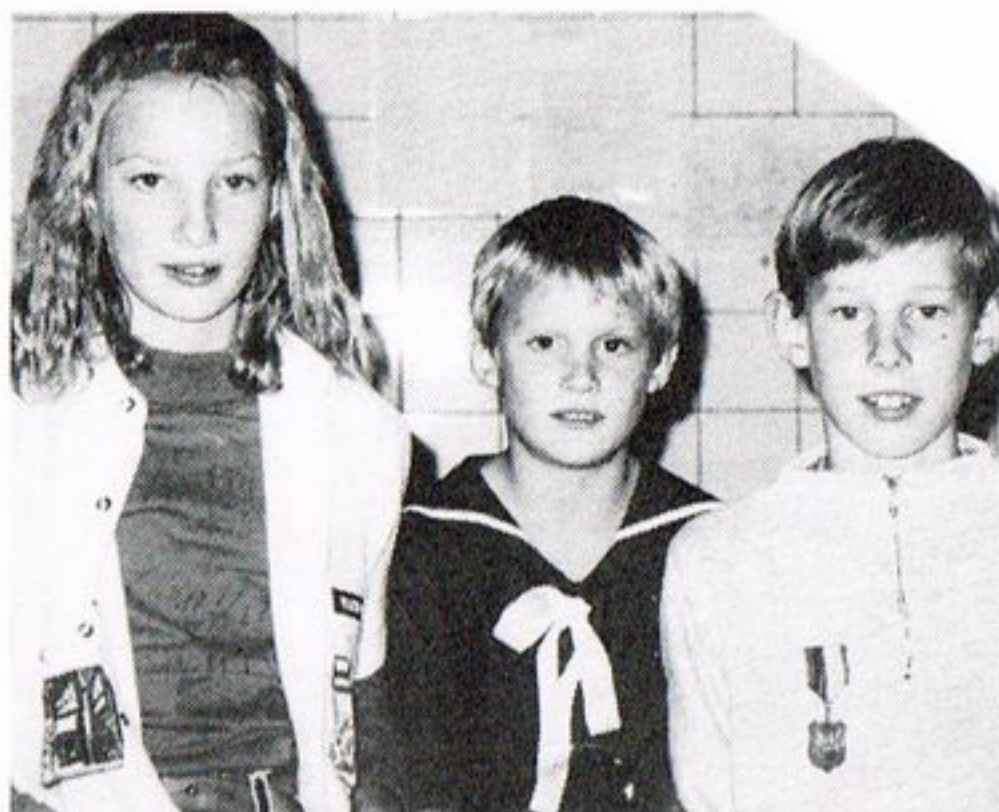
14 VOK-FAMILJEN

Det lyser inbjudande från köksfönstret. Där inne stökar familjen - letar i kokböcker och försöker minnas hur fårfiolen saltades in förra gången. Huset är beläget i ett av de genomtänkta bostadsområdena i stan, där flera hus samlats kring en gård. Det är tänkt att alla ska hjälpas åt med krattning, rensning och städning av gården - men som alltid varierar intresset.

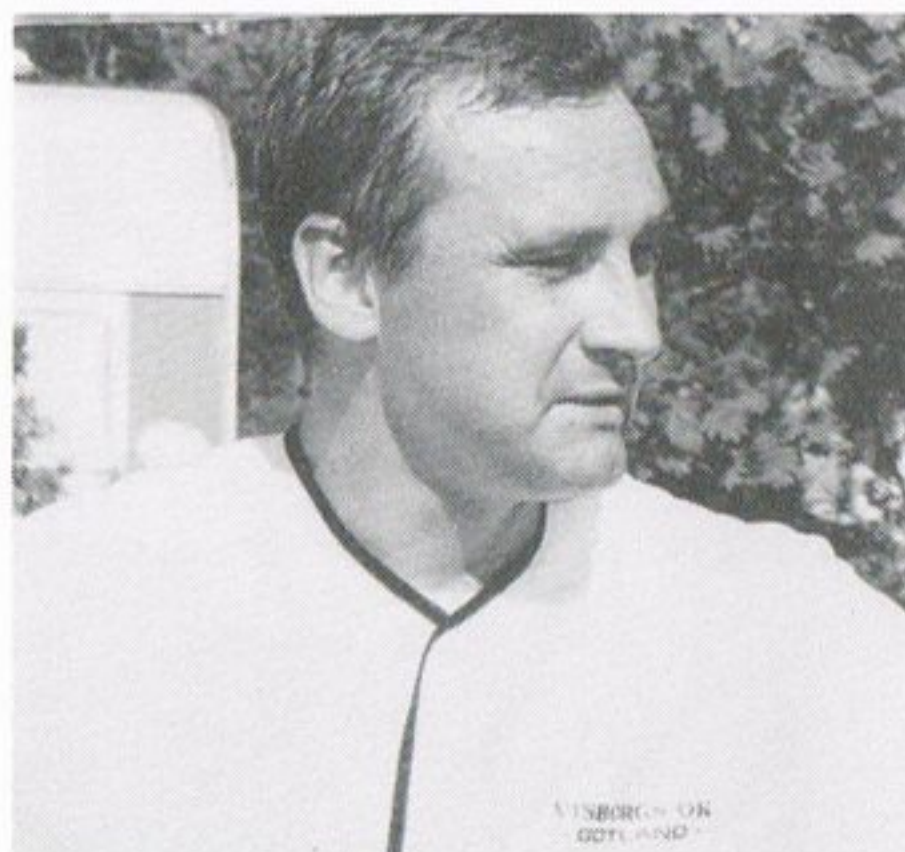
Inne i huset finns varken mikrovågsugn eller video - och kabel-TV har de just tackat nej till. Barnen har klätt upp sig och vattenkammat håret...

På det här sättet skulle det kunna bli ett riktigt "hemma-hos"-reportage hos FAMILJEN HÖRLIN, som består av RICHARD, LOUISE och CHRISTER, mamma ULLA och så pappa JOHAN! Men det vore inte riktigt rättvist med en sådan beskrivning av en familj som lever ett utåtriktat och aktivt liv.

Mamma ULLA är kanske den som varit mest hemma, fast hon under många år jobbat kvällar och helger i Gråbohallen. Ulla flyttade hit från Trelleborg, tillsammans med Johan från Sigtuna i slutet av sjuttiotalet. Men sedan höll hon ställningarna ensam i många år, medan Johan klättrade på sin militära stege. Ibland möttes de i dörren när han kom hem - allt för att barnen alltid skulle ha någon hemma. Nu är den tiden förbi, minsta barnet Richard går i första klass och Johan är färdig med sitt flackande liv. Familjen är samlad sedan några år tillbaka.

Barnen HÖRLIN samlade i alla fall! Fr v LOUISE, RICHARD och CHRISTER.

Det är lätt att förstå att det inte tidigare funnits plats för fritidsaktiviteter, även om JOHAN funderat på det där med orientering ända sedan han mötte MANKAN i mitten på 70-talet. Johans far var reservare på Pl8 och Gotland har alltid funnits i hans liv, fast mest på somrarna. Det var därför lätt för SVANTE EKVALL att locka den aktivitetshungriga familjen till VOK:s OL-skola.

Redan följande år hamnade Johan i A-klass på militärens distriktsmästerskap där han efter 123 irrande minuter blev så irriterad att han bestämde sig för att det måste bli mer orientering! Och det blev det! Johan blev erbjuden att hålla i OL-skolan tillsammans med Svante. "Inget kan väl vara bättre än att själv få sätta ut kontroller, när man vill lära sig orientera", tänkte Johan - och det har visat sig vara en god idé! 1991 vann han brons i MDM-budkavlen tillsammans med Svante!

Johan platsar inte i VOK-Cupen, men skulle säkert göra sig ett namn där. I stället får han nu hitta entusiasm och kämpaglöd på annat håll. Han minns 5-Manna där han gick ut som tredje man efter det att de två före honom hade brutit! Johan lyckades ovanligt bra, tills han blev jagad av en konkurrent. Slarvet var ett faktum och båda fann sig irrande omkring, letande efter "gropen". Plötsligt ramlade Johan rakt ner (i gropen?) på skärmen. Liggande på mage, för att inte synas, stämplade han, och genom att förvirrat springa omkring försökte han lura den andre och vinna försprång. Allt detta för egen kamp - trots att loppet för laget redan "var kört".

15 HÖRLIN

Dottern LOUISE tillhör den fruktade Tjejligan i VOK och hon ser fram emot att få många i D12 att tampas med. Kanske kan tjejligan också lyckas med det, så det inte går som när Louise provade A-klass för första gången. Hon var enda startande och vann förstas, men sporrande var det inte. Hon gillar tjejligan, där det inte bara är träning, utan också bl a trevliga fikaträffar och porslinsmålning.

Med det här som förebild startade också "KILLIGAN" hösten 1991 - med Johan och sonen CHRISTER som initiativtagare. De hoppas att killarna ska bli ett samansvetsat gäng genom badresor, film och träning. Det är det nya VOK som kommer! Christer har många strängar på sin lyra: ishockey, fotboll, basket och luftgevärsskytte. Det senare är även Louise och Richard med i.

Vi har äntligen lyckats få dem alla att skjuta samtidigt, suckar mamma Ulla. Hon tänker på alla tider som ska passas och alla svårigheter att få kvällarna att räckta till. Själv har hon inte så lätt att hänga med på grund av obekväma arbetstider, men attraheras också av orienteringens spänning. Hon har varit med i några kavlar, men lär sig nu också från grunden genom att åka snålskjuts på RICHARD. Hon är "Skuggan" bakom honom i OL-skolan, åtminstone ännu några år.

REDAKTÖRSFAMILJENS RADER

Ja, se här vad som blev över till redaktörsfamiljens egna funderingar! Inte mycket att orda om då, utan TACK! Och väl mött i skogen vi/ni som orkar!

Svars-post

Folke Magnusson
Vitsippsvägen 17
621 50 VISBY

nya

TILL ALLA VOKARE
VOK DAG 92

ENKLARE CYKELORIENTERING TILL
OKÄNT MÅL OCH GRILLAT LAMM
FREDAG KVÄLL 7 AUG

ÖVERNATTNING om du vill och törs
NATTBUS om du vågar

ANMÅL DIG FÖRE 24 JULI SÅ FÅR
DU VETA MERA
UPPLYSNINGAR:

MANKAN AINA HASSE BIRGITTA & SVANTE

134 09

789 71

Mellqvist
779 39

791 42

PM EFTER ANMÄLAN OCH 24 JULI

VI KOMMERST, SÅKLART

Namn:

.....

.....

Du som inte kan eller vill cykla ☐ kryssa
här

SVETT-

BLADET

UTGIVET

AV

SOMMAR 1992

Tältsemester? Nej, bara en stunds glatt snackande i en paus i uppbyggnadsarbetet i årets 3-dagars. Här fanns vare sig klass- eller åldersskillnader, när det gällde att ta i och göra tävlingen till en stor succé. VOK-veteranerna fr v: LENNART NYSTRÖM, STURE LARSSON, BENGT SÖDERLUND och FOLKE MAGNUSSON.

SVETTBLADET

MER ELLER MINDRE OFFICIELLT ORGAN FÖR
VISBORGS ORIENTERINGSKLUBB.

Utkommer tre gånger om året, i mars, i juli och i december.

Upplaga: cirka 300 ex = 1 ex/familj.

HUVUDREDAKTÖRER: Familjen Björn och Gunnel Fransson med adress: Lunds, Vässterhejde, 621 48 VISBY, tel 0498/64568

REDAKTÖRER: Kommittéledare och alla som blir ombedda att skriva eller som på alldeles eget initiativ skriver något. Välkomna att skriva!

INNEHÅLL

2: Å andra sidan	9: Tävlingsledaren
3: Kalle fotad	10: OL-Campen
4: OL-Touren	11: Intervjun
5: Färskä päror	12: Tappad kontroll
6: Kartdagis	13: Försäljningen
7: Tiomila	14: VOK-Familjen
8: 3-DAGARSEXTRA	16: VOK-Notiser

Å ANDRA SIDAN

Sommarnumret av SVETTBLADET 1992 är det nu dags att skriva några rader för. En sommar som flödar av sol och värme, en sommar vi alla nog fått möjlighet att njuta av - underbart! Tyvärr har värmen och torkan också fört med sig stor risk för skogsbrand, vilket vi mycket påtagligt fick uppleva under några dramatiska dygn mitt under 3-dagars.

Vi orienterare och skogsluffare har ofta haft möjlighet att njuta av skogarna på och runt Torsburgen, så det var med sorg och förtvivlan i hjärtat vi följde kampen mot eldens härjningar. De människor som med en sådan otrolig energi kämpade för att rädda hus, hem och djur vid Hajdebys, Glose, Trosings osv ber vi övriga att få tacka och säga att ni gjorde ett otroligt jobb.

Våra tankar går också till MAGNUS JOHANSSON, som under OL-veckan råkade ut för en allvarlig olyckshändelse. Magnus! Krya på dig snabbt! Vi hoppas att du snart kan dra på dig OL-skorna igen!

Efter en vår av förberedelser genomförde Visborgs OK ett 3-dagars med 1400

deltagare. Mycket roligt att så många fastlänningar tog sig hit. När hade 3-dagars ett så högt deltagarantal sist? Nyheten för året: OL-Campen på Pl8:s område med JOHAN HÖRLIN som chef, blev en klar succé. Här bodde många orienterare under hela OL-veckan och alla verkade trivas och må gott.

Tävlingsledningen, GÖRAN LINDSTRÖM och SVEN PERSSON, kände sig direkt efter tävlingarna mycket nöjda. Allt hade fungerat bra och stämningen, tyckte de, hade känts god bland funktionärerna. Lite smolk i glädjebägaren dock, när några försmädliga fel smög sig in och ett par klasser måste strykas. Kartorna - banläggarnas viktigaste arbetsredskap - kom sent i deras händer. Kanske bidrog detta faktum till en viss tidspress och att ett stressmoment måste ha uppstått. Helhetsintrycket blir ändå mycket gott. 3 dagars gotlandsorientering med olika karaktär på banorna och varierad orientering i Visbys närhet. Ni har alla bidragit med ett fantastiskt arbete!

Vi har en härlig höst framför oss, med massor av spänning och trevligheter i skogen. Hösttävlingarna startar med en mjukstart på Fårö - FÄRÖKARUSELLEN. Det finns ingen bättre plats än Fårö att komma igång på inför tävlingssäsongen! Och det lär också finnas blåbär färdiga för plockning!

Sedan rullar tävlingsprogrammet på och höjdpunkterna är naturligtvis DM-tävlingarna. Vi hoppas på många DM-segrar till VOK och att kampen om träjan blir spännande.

OL-SKOLAN startar åter i mitten av augusti. En säker VOK-höjdare! För nästa VOK-generation är OL-skolan ett måste, så se till att alla hänger med från början - vuxna som barn.

Det ser ljust ut för utbyggnaden av omklädningsrum och installering av vattentoaletter. På höstkanten hoppas vi att det hela kommer igång. Alla papper och en stor del av finansieringen är klara. Det kommer att bli en standardhöjning vid VOK-stugan som vi alla ser fram emot.

Ni har säkert noterat att FAMILJEN GERT LUNDOVIST valt att byta klubb. De tävlar numera för Bro OK. Visborgs OK önskar dem naturligtvis lycka till i den nya klubbdräkten. På tal om det - den 31 augusti är ett viktigt datum. Tills den dagen kan du köpa eller beställa den nya klubbjackan till specialpris!

Vi vill i höst se många VOK-are i den nya klubbjackan. Lycka till i höstskogarna önskar

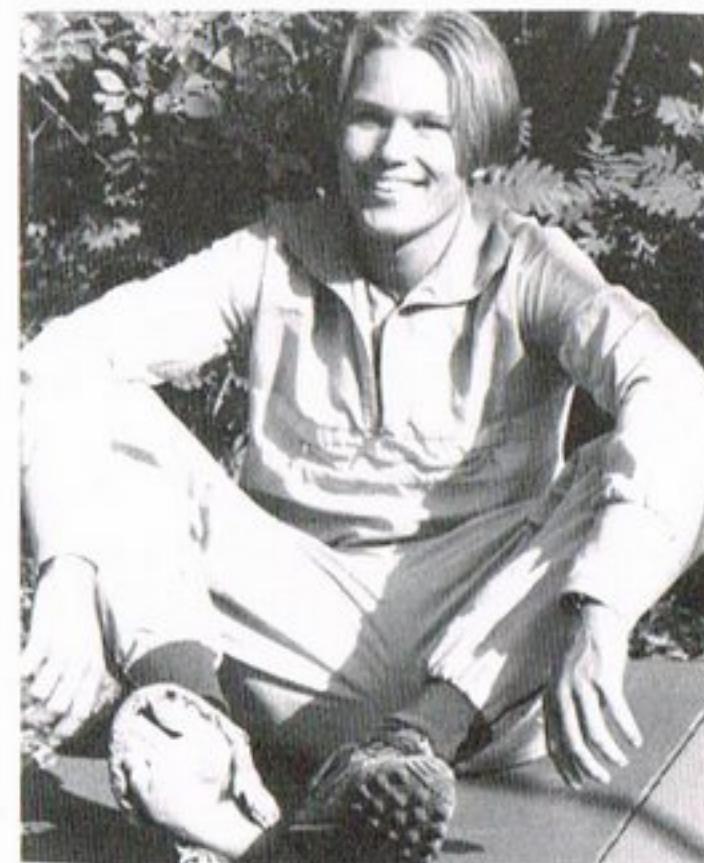
ULLA D

KALLE FOTAD³ MED/PÅ DOJAN!

"Ta av dej skorna!", sjöng Povel Ramel för några år sedan. Han påstod dessutom att det skulle kännas underbart och att det utan skor inte skulle bli några fler krig.

KARL-FREDRIK MATTHING har en helt annan uppfattning: "Det gör skitont utan skor! - I alla fall när man springer i grus!"

Historien började, när Kalle skulle ge järnet i Måsenstafetten i våras. Jonny hade sprungit första sträckan ganska bra och Erik på andra hade inte direkt gjort bort det hela. Men så blev det då Kalles tur. Första, andra och även tredje kontrollen gick bra. Visserligen visste Kalle att hans skor så att säga var väl ingångna, ja, på gränsen till utslitna. Det han inte visste, var att gränsen för skornas livslängd var nådd - de var faktiskt döende...

En pinne fastnade i skon. Kalle drog ur den och det uppstod ett hål, modell grövre. Det hade snöat ett par cm under natten och när Kalle sprang vidare trängde snön in i skon. Det dröjde inte länge innan skon blev full, inte bara av Kalles väl tilltagna fötter, utan också av packad snö. Till slut gav sulan upp och ramlade av!

Vad göra? Kalle hade 18 kontroller kvar att besöka när han slogs av betänkligheter: "Dom kommer att slå ihjäl mig om jag bryter!" Snabbt beslut: "Jag springer vidare!"

Och det gick ju riktigt fint - det vill säga så länge det var gegg och gräs.... Som tur var, hade han vätsockor på sig, annars hade smärtorna, när han försökte ta sig ut på grusvägarna, varit alltför stora.

I detta ömkliga tillstånd fick Kalle snart annat att tänka på! Han stämplade samtidigt som världsmästaren JÖRGEN MÅRTENSSON vid en kontroll. Tyvärr var Kalle en hel sträcka efter redan då... Till nästa kontroll var det en kortsträcka - och när Kalle stämplade såg han att världsmästare Mårtensson misstog och att Kalle var före - utan sula på ena skon!

Så småningom hade Kalle fullbordat sitt lopp, väl tillrättatlagd för en fakir, och kunde springa i mål. Han fick lämna över kartan till Tobias, som vid det här laget varmt upp i en hel timme. I duschen mötte han Jörgen M igen - och vi som känner Kalle vet att han minns inte skrädde orden, när han mångordigt berättade om sina eskapadrar och visade upp sin sullösa sko.

"Du måste vara en riktig gotländsk viking", sa Jörgen innan de skildes för att klä om. Klä om, ja! "Var är skor - na?" Historien kunde inte ha slutat på bättre sätt - Kalle knallande i geggan i strumplästen ut till bilen! Fast, det gjorde ingenting, han var ju numera här -

BJÖRN F

HUSVAGNSSEX

Nej, jag orienterar inte. Det är en ren tillfällighet att jag befinner mig på O-Ringens Femdagars. Saken är att jag hålls inspärrad innanför en järnridå av husvagnar. Så fort det uppkommer en lucka mellan två vagnar, ställer sig en OL-familj i blanka neonfärgade overaller och blockerar min flyktväg.

Man skulle kunna hämnas på dem genom att gömma sig under en gran och ropa okvädingsord efter dem. Kan ni tänka er ett bättre tillfälle att smäda folk utan att riskera en smäll på käften. De har ju tävlandet att tänka på och rusar bara vidare.

Femdagars är förresten inte en orienteringstävling i första hand. Det är en parningsplats för husvagnar, som drar sig till O-Ringen för att leka. Som trorna vid Hornborgasjön. Husvagnsägarna bara hänger på. I själva verket har husvagnarna befälet. De verkar kunna åka hur långt som helst, och i år har brunsten fört dem till Sörmland. De samlas på öppna platser. Medan deras ägare springer runt i skogen, slår de sig lösa och gör de mest onämbara saker.

Om ni inte tror mig, kan ni då förklara var alla minibussar kommer ifrån?

6

10 minuters ofattbar konversation med 70-årig italiensk bonde blev resultatet efter att jag knallat omkring i hans arrende i en timme! Mannen ifråga började konversationen med att argsintröpa "EÄ!" eller något, med blicken fäst vid mig. Vi gick sakta mot varandra och jag jag höll upp min vita kartbricka, och utstötte antagligen obegripligt: "CARTINA" - karta på italienska - och fortsatte sedan med "ORANTEMENTE" (jag tror det betyder orientering!). Han babblande på som en kulspruta och jag spädde på med den dumma frågan: " DO YOU

**COMUNIDAD
DE MADRID**

SPEAK ENGLISH?" och höll uppe konversationen med att emellanåt säga "Ääh! Äh!" Efter ca 10 min gav han upp och avslutade det hela med att hugga mig i armen med fingrarna och peka på hunden som låg och sov en bit bort.

I tre dagar bodde vi i centrala Rom och försökte ha lite ledigt. 3 timmar innan vi skulle ge oss av mot SPANIEN kom jag på att jag missat COLLOSEUM och VATIKANSTATEN. Jag tog en träningsrunda genom dessa sevärdheter, kryssande mellan alla bilar och turister. Folk måste ha trott att jag var galen.

KL 0200 PÅ VÄGEN FRANKRIKE-SPANIEN...

Vi upptäckte att vi tagit fel väg till gränsen och körde som galningar på en trolig genväg upp genom bergsmassiven. Efter att ha kört 45 min uppför kom vi till en by som inte fanns med på kartan (VADÅ? Ni är ju kartritare - det är väl bara att rita in den? Utskrivarens anmärkning.) Vi var tvungna att åka tillbaka samma väg igen och ta en ny väg upp mot gränsen. Efter ca 1 timmes körande kom vi fram till en vägbom.

"Nej, nej, nej!" skrek vi i kör, medan vinden ven och snö hade uppenbarat sig på vägrenen. Som tur var kunde vi hjälpas åt att lyfta upp den igenrostade bommen och köra in i Spanien! Så är det någon som är intresserad av att smuggla saker mellan Frankrike och Spanien, så vet jag en bra väg utan bevakning.

Vi fick en trevlig vecka i Spanien och detta tillsammans med P O Bengtssons OL-resenärer samt ett tiotal andra svenskar och norrmän. En halv karta ritades och två tävlingar sprangs i härlig 2-dagarshetta. Vi tränade i världens finaste OL-terräng på 1800 m höjd, ca 10 mil utanför MADRID.

7

KRAVLADE UPP TILL TOPPEN PÅ EN 50
METER HÖG KULLE...

och blickade in i en glest tallbevuxen skog. "Prassel!" - Vad var det? Tittade förskräckt in bland tallarna. Kanske en ko eller en gris? En ovanligt rak gren rörde sig oroväckande fram och åter i den vindstilla hettan. En fot, en basker, en till! "Prassel!" En basker till!

En hand vinkar... 7-10 RAMBO-gubbar kommer springande från alla håll och riktar sina automatvapen mot mig. Jag kommer ihåg det här med vit flagg och vinkar förtvivlat med mitt vita kartunderlag. Rambogänget saktar ned på farten ca 20 m från mig och stirrar stint på mig från alla håll. "DO YOU SPEAK ENGLISH?" prövar jag med skakad röst. Den som för befälet höjer handen och resten av gruppen verkar slappna av. Ledaren säger: "DON'T WORRY! NO SHOOTING JUST TRAINING - NO SHOOTING!" Det visar sig bara vara spanska poliser under träning!

Dagen innan hemfärden föll temperatur-
en från +25 i skuggan till -3 och snö-
storm. Så det kändes som bra "tajming"
att åka raka vägen hem till våren i
Sverige. Trodde jag! Kom hem och sprang
två Blekingetävlingar i snö-och minus-
grader. Längtade tillbaka till Spanien
efter bara en vecka i Sverige...

ERIK FRANSSON

Tiomila sträcka för sträcka:

Sträcka	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Placering	202	54	122	169	127	140	146	176	192	211
Namn	Jonny	Erik F	Niklas	Andreas	Jonas	Gert L	Ola M	Calle	Tobias	Magnus J

Slutplaceringen blev alltså 211:a, medan Gotl. Bro kom 196:a.

*Välkommen ungdom! — hälsar tiomila våren
nittiotvå.*

Vi bjuder er att med eliten hand i hand på upptäcktsresa gå.

*I klassisk orienterarmark och fagra nejder
må ung och gammal kämpa hårt i glada fejder.*

En VOK-are förekommer bland "5 bästa på varje gaffling", nämligen Erik Fransson, som på sin andrasträcka kom TVÅA, endast 2 sek efter en norrman och med finländare på 3:e och 4:e. Till och med Skogssport nämnde den prestationen!

Ungdomslaget hamnade på en slutlig 72:a plats efter att ha växlat 209, 197, 99. Bra qjor!

3-DAGARS ons 8-fre 10 juli

Arrangör: Visborgs OK
Plats: Visby, Terra Nova

3-DAGARSEXTRA

TÄVLING!

Vem gjorde vad på 3-dagars?
Para ihop rätt bokstav under HASSES profiler med rätt namn och med den syssla vederbörande var ansvarig för.
Svar till någon av Franssons, senast vid Enduron.

A

B

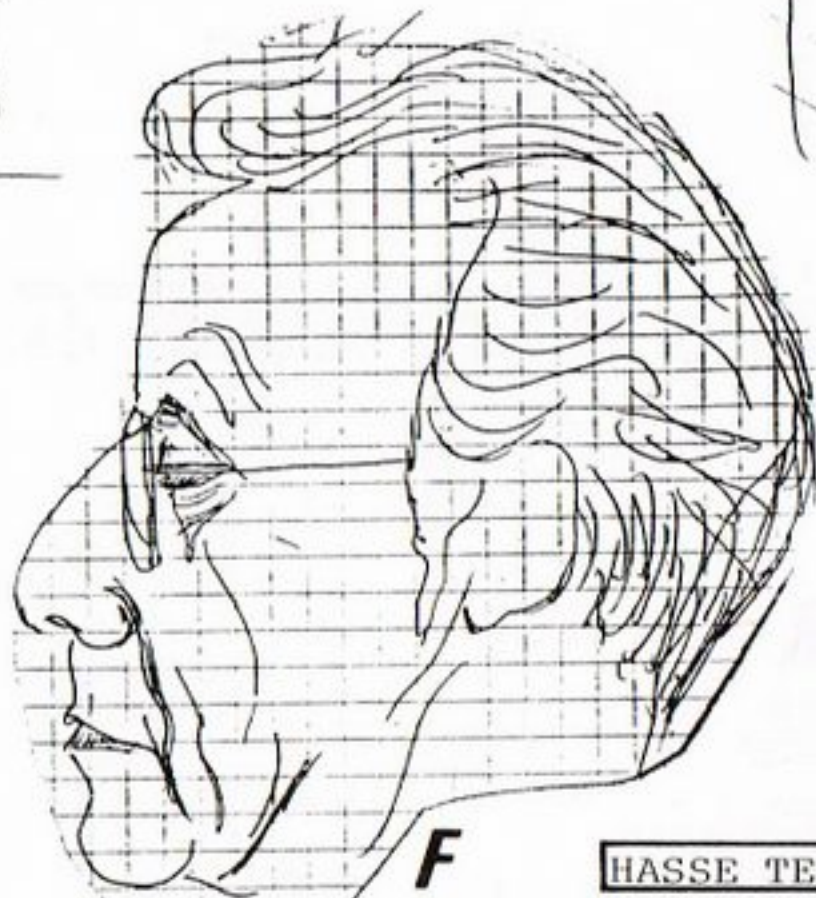

C

PRISER FRÅN VOK-SHOPEN!

E

F

HASSE TECKNADE PROFILERNA

NAMN:

Bo Magnusson
Nils Hallgren
Robert Gustavsson
Hasse Matthing
Sture Larsson
Göran Lindström

3-DAGARSJOBB:

Målchef
Direktanmälan
Tävlingsledare
Miniknat
Parkeringschef
Dataansvarig

3-dagars onsd 8-fred 10 juli 9

Arrangör: Visborgs OK

Plats: Visby, Terra Nova

Upplysningar:
Kaj Wirén
Tel 0498-137 19

Camping: Visborgs OK arrangerar camping inom militärt område.
Avstånd till TC 1 500 meter och till Visby centrum 3 000 meter.

UNGEFÄR SÅ HÄR BLEV DET!

TÄVLINGSLEDAREN:

Jag tror att årets 3-dagars kommer att bli ett arrangemang som vi sent skall glömma. Tävlingarna genomfördes i det mest strålande högsommarväder man kan tänka sig och tävlingsområdet var förlagt till Visby.

Det medförde för oss arrangörer bl a att resorna blev mycket mindre och samtidigt kunde vi ordna en OL-camping på bekvämt cykelavstånd till TC för de tävlande. OL-campingen blev kanske arrangemangets fullträff.

Vad som gör att vi i första hand minns arrangemanget tror jag är att det samtidigt uppstod den största skogsbranden på ön sedan 1950-talet. I stort sett all skog på Torsburgen och ner mot Histilles brann ner under andra och tredje etapperna.

Branden medförde att vi fick släppa ifrån oss en del funktionärer till släckningsarbetet under sista etappen. Det innebar också att vi inte kunde tillhandahålla duschar till den etappen. Alla tankbilar var kommenderade till Torsburgen.

Jag förväntade mig att det skulle medföra en del irritation från de tävlandes sida, men till min förvåning hördes inte ett ljud om detta. Stor del i att de tävlande utan att protestera godtog avsaknaden av duschar tror jag vår Björn Fransson hade genom sitt anförande från "spekertornet" med anledning av branden.

Det är dock inte bara skogsbranden som gör att vi kommer ihåg tävlingarna. Bl a motsvarade deltagarantalet, cirka 1400 tävlande inklusive direktanmälan, väl

MINIKNATET

ROBBAN GUSTAVSSON ledde tre dagars miniknatande med den äran. Massor av unga, närmare bestämt $64 + 54 + 57 = 175$ st, i åldrar från 1 år (i mammans famn) och uppåt tävlingsklass, knatade runt. Förutom omnämnande från spekertornet, fick de priser i form av glass, drick-

Ett av VOK-målen för året har uppnått - ett välarrangerat 3-dagars!

våra förväntningar. Vidare kan nämnas att den oro vissa av oss hyst, samt den kritik från andra klubbar på ön, att det inte skulle gå att lägga acceptabla banor inom tävlingsområdet, inte bekräftades. Flera av elitlöparna framförde att det bra banor under samtliga tre etapper.

Jag vill passa på tillfället att till samtliga funktionärer, markägare och sponsorer framföra ett stort tack för er medverkan. Utan er hade vi aldrig kunnat genomföra tävlingarna på ett så skickligt sätt som skedde.

Vi var ca 90 personer som utförde arbetet och varje kugge i systemet var lika värdefull.

GÖRAN LINDSTRÖM
En av de två tävlingsledarna.

tetra och hemgjord minnesplakett, de signad av tävlingsledaren själv! MINIKNATET har kommit för att stanna. Utan större förberedelser kan de små barnen på ett mysigt sätt vänjas vid tävling. Stoltheten lyste om dem, när deras eget namn ropades upp i högtalaren. En nyans ta undrade varifrån ljudet kom - och någon trodde nog att det var Gud själv som pratade om dem! (RE)

Camping: Visborgs OK arrangerar camping inom militärt område.
Avstånd till TC 1 500 meter och till Visby centrum 3 000 meter.

I januari 1992 skickades inbjudan till "Campen" ut. Specialpris erbjöds de som bokade in sig hela veckan före den 15 juni.

Februari och mars passerade. Inte en enda bokning...

April - två bokningar. Hurra!?

Maj - enstaka bokningar trillade in. Samtidigt fick jag höra att intresset för hela 3-dagars verkade lågt. Ja-ja, idén med en "OL-Camp" var i alla fall värd att pröva och försöka genomföra.

1-12 juni trillade ytterligare några bokningar in. Man kunde börja hoppas på att intäkterna skulle räcka till hyran av RU-lägret i alla fall.

13-17 juni - EXPLOSION! Hoppsan! Varför väntar alltid alla till sista minuten? Det fanns intresse för en OL-Camp och sommaren kändes räddad.

Tiden fram till campens öppnande fylls med telefonsamtal från oroliga orienterare: "Är det för sent att boka in sig?" Finns det någon plats kvar? (Vi har bara ett liitett fjälltält!) O.s.v.

Campingveckan blev bra. Ett fyrtio-tal husvagnar och ett hundratal tält utnyttjade möjligheten att campa billigt och bra. Uppskattningsvis bodde cirka femhundra människor på campen - och inte ett klagomål hördes. Tvärtom så var alla jättenöjda och ville komma tillbaka nästa år!

Några roliga minnen:

* Någon ringer och undrar om det stämmer, att det ingår husvagn i priset. Jag svarar honom med en motfråga: "Var kan man hyra en uppställd husvagn med dusch och wc alldeles intill för det facila priset av trehundra riksdaler?" Han höll med om att han varit för optimistisk...

* En man ringer och presenterar sig: "Hej! Jag heter P-G Persson. Jag vill ha el till min husvagn". Jag svarar honom att det inte ingår el. "Jamen, det kan du säkert fixa", säger han och lägger på.

* Kl 0700 en morgon ringer en dam och vill ha adressen till campen, så att hon kan eftersända posten. Häpp!

Camp-chefen själv var JOHAN HÖRLIN: "Det här gick ju bra!"

*

* Telefonen ringer: "Hej, det är P-G! Har du fixat ström?"

"Nej," svarar jag.

"Jaså, inte det. Men det ordnar du väl? Jag kommer fredagen den 3 juli. Hej då!"

* Torsdagen den 2 juli kl 0800 ringer en norрман och undrar när campen öppnar. "På fredag kl 1500", svarar jag. Med besviken röst frågar han om jag inte kan öppna tidigare. Han ringde nämligen från den telefonautomat som står i RU-lägret. Vad göra? Det vara bara att åka dit och hälsa välkommen, samt låsa upp toaletterna.

* På kvällen ringer telefonen. Gissa vem? Jodå! "Hej, det är P-G. Jag ville bara kolla att du inte glömt bort att fixa el till husvagnen". SUCK!

Till sist vill jag tacka de ungdomar, som hjälpte till och städade på campen. Flera gånger påpekade folk hur rent och fint vi höll campen - och då framför allt toaletter och duschar. Sådant är roligt att höra!

CAMPINGVÄRDEN JH

SJUKVÅRDSTÄLTET

LARS-GÖRAN och MARGARETA NILSSON blev de som fick ta hand om sjukvårdstältet på årets 3-dagars. Tillsammans med en vårdande VIF Gute-tjej hade man fullt upp hela tiden, mest med att behandla skavsår och plocka ut stickor. Ett antal getingstick fixades med en tablett och lite bedövningsvätska. Tyvärr måste också några orienterare ses om på lasarettet, men det var gamla skador som gått upp. Men det är gott krut uti OL-folket:

På väg till starten sågs en dag en ung orienterare hoppande på kryckor. Han hade bränt sig svårt, när hett vatten spilldes över hans fot vid OL-Campen. Nej - han skulle inte starta! Men hoppa till starten och hämta sin karta det tänkte han göra! Tala om gnista!

INTERVJUN

Vem skulle ha trott att det skulle bli en entusiastisk orienterare av ROGERT HÄGG, när han på 50-talet envist hoppade det ena stavhoppet efter det andra på Klintevallens grusbänor?

Jag, som kände Rogert redan på den tiden, blev ganska förvånad, när jag på ett sommarpaket fick se honom tävlingsklädd och startberedd i samma klass som jag. Och till på köpet fick jag rejält med stryk av honom! Som polis i Vaxholm har han hela tiden hållit kroppen igång, och när en nyinflyttad granne på Rogerts 30-årsdag föreslog att han skulle följa med ut på en träningsorientering var det klippt!

När SVETTBLADET gått i tryck har Rogert just avverkat sin 50-årsdag. Dessutom blev det också samtidigt med årets sommarpaket 20-årsjubileumfirande av hans OL-springande. Det passade därför speciellt bra att fråga honom om hur han upplevde tävlingarna i början av juli.

Rogert, springande i "getingboet H50A", har besvärats av en höftskada en längre tid och hade sänkt givit upp hoppet om att kunna springa mer i fjol. Under våren har han dock svalt både plågorna och förtreten, när han inte längre kan vara bäst, och kommit igång igen. "Det är bättre att ha ont i kroppen än i själen!", resonerar han som många andra i vår ålder.

Därför var det inte förvånande att han lyckades riktigt bra på 2-dagars. "Fast inte var det någon vidare PR för gotländsk orientering precis! Tätt, grönt och taggigt - sådant som fastlänningar hatar!" - "Inte blev det bättre av att vi båda dagarna hade ca 500 m på den stora asfaltsvägen att avverka - endel av oss iförda spikskor! Och sista dagen dessutom förbi starten, så man måste ta i lite extra för att inte framstå som en joggande gammal gubbe!"

På så sätt hade ju VOK tur - efter Romas 2-dagars kunde det mesta bara bli till det bättre! Och det började också riktigt bra för Rogert. Han gillade B-C Larssons H50A-bana. Det var bra kontrollpunkter med orientering hela tiden - ingen stiglöpning. Och det är väl klart: Blir man fyra första dagen, bara tre minuter efter, då brukar man vara nöjd med banorna!

Han är inte mycket för rygggläde, gammelsorken ROGERT HÄGG. Men en gratis sjukgymnastbehandling bredvid kakelugnen tar han med ett leende...

Men andra dagen! Banläggaren hade lagt den åttonde kontrollen, en höjd, mitt inne i ett grönområde, där kartan inte stämde alls med verkligheten. "Ormbunkarna var ju högre än höjdd kurvorna" som Rogert uttryckte det. "Antingen var området runt kontrollhöjden felritat eller också var själva höjden det". Rogert hade 43 min när han började leta efter åttonde kontrollen - 1500 m från mål. I mål visade det sig sedan att man vunnit på 50 minuter! Efter att ha letat i en halvtimme och stegat in från tre olika håll mot kontrollen, gav han upp och gick i mål!

"Banläggaren borde ha avstått från en sådan kontroll mitt i ett grönområde, där slumpen blir alldeles för avgörande". "Dessutom måste jag få protestera mot en annan sak! Jag har aldrig varit med om att man på en flerdagars-tävling haft exakt samma kontrollpunkt två dagar i följd! Vid hade samma grop båda dagarna!"

Så någon tredje dag blev det inte för mitt intervjuoffer. Jag är dock övertygad om att han kommer tillbaka nästa år igen - sommargotlänning som han är! "Fast frågan är om alla de andra hitresta gör det", säger Rogert. "Ni måste locka hit fastlänningarna genom att använda bättre områden, där man inte behöver riskera att plocka tynntaggar under hela den återstående semestern. Och inte behöva gräma sig över slumpkontroller nedtryckta i ormbunksdjupa!"

BJÖRN F

NÄR VI NÄSTAN TAPPADE KONTROLLEN...

Att få en ny uppgift på en större tävling är en utmaning, och de fel man gör första gången slipper man sannolikt göra nästa gång. Det gäller bara att dessa inte märks av andra än den innersta kretsen, och framför allt får de inte påverka tävlingen. Det tror jag att vi lyckades med! (Vi som lyckades var WE-LINS och FRANSSONS, och vår uppgift var att svara för speakerfunktionen. Eva och Gunnel skulle rapportera från olika radiokontroller).

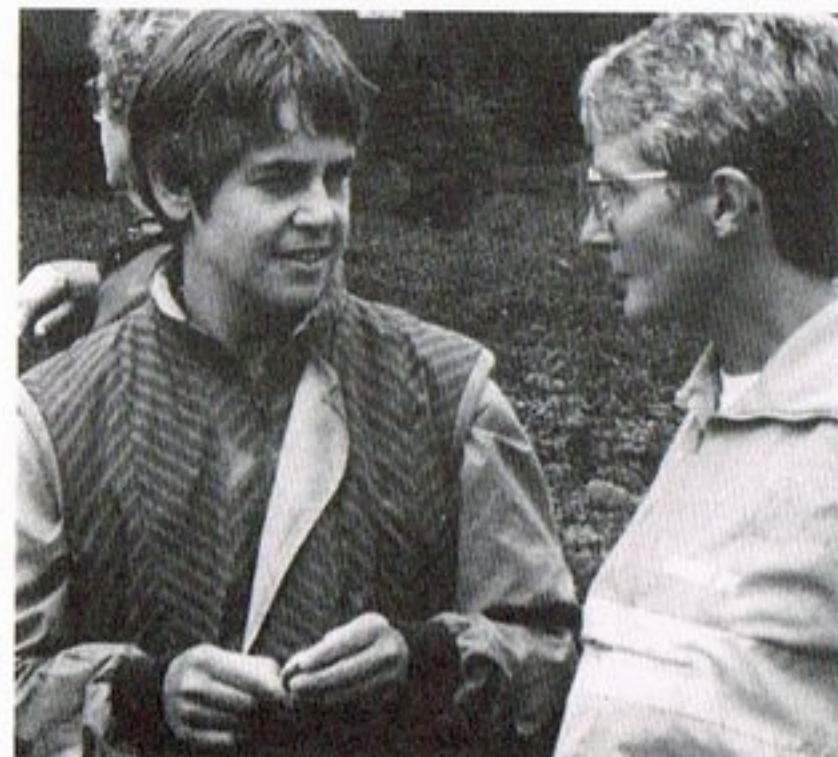
Den första dagen var avklarad, och fulla av tillförsikt rullar vi strax efter åtta iväg mot den andra dagens radiokontroll. Vi visste precis vad vi skulle göra annorlunda än föregående dag. För säkerhets skull lämnar Gunnel av mig först så jag kan börja sätta upp radion. Själv ska hon släppa av KENNETH och EVA ANDERSSON vid den andra radiokontrollen för att sedan ansluta sig till mig.

Dagen före hade vi varit vid vår sten så det skulle inte bli något problem att hitta. Men det var en knölig väg genom ormbunkstät skog, följda av en öppen sankmark med jobbiga tuvor. Stenen låg sedan väl gömd i en tät dunge. En karta hade jag, men kompassen fick Gunnel behålla.

Klockan är tjugo över åtta och halvnio ska vi ta kontakt med målet. Jag sneddar ner genom ormbunkarna men kommer ut på en liten sankmark till höger om den rätta. Men det är lätt att korrigera.

Jag trampar igenom några buskar och hamnar i ett oväntat djupt hål med lera men kommer så ut på den större sankmarken. Går bort till ena hörnet och så in i skogen. Men var är den stora stenen idag? Jag far in och ut i varje möjligt buskage, alltmedan nervositeten stiger. Lugn! Kolla omgivningen! Jo-då, allt stämmer. Ut på det öppna igen och samma sak upprepas. Paniken växer, den tunga radion skaver i handen och efter tio minuter orkar jag inte mer, utan sätter den ifrån mig. Tjugo meter bort inser jag vad som kan hända - och vänder mig om - grönt, grönt... MEN INGEN RADIO! Med bävan går jag tillbaka och där står den tack och lov. Ett par varv runt och man vet inte varifrån man kom! Varför tog jag inte kompassen? Klockan är nu kvart i nio. Vad ska jag göra? Och vad gör den arma Gunnel?

Svar på GUNNEL:s fråga: MIN KLOCKA

Vill du höra en gåta, EVA? Vad är det som går och går tills batteriet tar slut och nog aldrig kommer till någon dörr? Svar längst nere till vänster!

Den smarta Gunnel hade precis som Hans och Greta lagt ut spår i skogen dagen före. Dem hade hon följt och utan problem hittat vår sten. Vad hon inte hittade var Eva och radion. Efter att i andanom ha sett Eva ligga någonstans, med antennen genom hjärtat, slog henne tanken på reservradion som hon hade i bilen. Hon kastade ifrån sig allting och rusade tillbaka. Sin fina klocka tappade hon och kissnödig blev hon. Men vem har tid med sådant i ett nödläge som detta? "Det får gå som det vill med det", tänkte den tappra, och det gjorde det... Men kvart i i nio hade hon radion på plats, och de oroliga medarbetarna i speakertornet kunde dra en suck av lättnad.

Men jag står samtidigt kvar på mingamla sankmark, och för första gången smyger sig en misstanke in som säger att jag kan vara fel. Hur öppen är egentligen denna sankmark? Det behövs ju inte så många buskar för att det ska bli vitt på en karta i stället för gult. Har jag hamnat på en parallell till den riktiga platsen? En blick på klockan visar att det är hög tid att ge slaget förlorat så jag sätter upp radion där jag står och anropar målet. Döm om min häpnad när Gunnel svarar! Hon uppmanar mig att komma till stenen. Visst, men vart ska jag gå? Och var är jag?

Solen står i sydost och jag går åt det motsatta hållet. År strax ute på en ny och mer öppen sankmark och jag hojtar till. Gunnels kära stämma svarar från närmaste skogsdunge och vi kan nu svet-tas ut tillsammans, skratta och berät-

FÖRSÄLJNINGSCHEFEN

Eftersom UNO JOHNSON, p g a tjänstgöring inom Kungliga Postverket, inte kunde basa för serveringen vid 3-dagars, behövdes det en ersättare. Att valet föll på mig kan möjligen bero på mina erfarenheter från Enduo-serveringen. Några andra meriter har jag nämligen inte.

Efter att oöverlagt accepterat att ta på mig uppgiften stal jag genast ANITA (hustrun) från sekretariatet. Vi har vid några tillfällen tidigare kunnat samarbeta rätt bra, så jag tänkte att hon kanske kunde vara bra att ha. Jag utnämnde henne enväldigt till min vice serveringschef.

Nytt för i år var att vi skulle ha vår hamburgeria. Jag såg för mitt inre en lång ringlande kö av hamburgersugna orienterare. Här skulle klippet göras! Så blev det nu inte. Den enda gång det liknade en ringlande kö var när funktionärerna kom efter tävlingen. Nåja, en viss förtjänst blev det i alla fall på hamburgerian. Ca 500 hamburgare gick det åt på två dagar.

I tältserveringen var tillströmningen bättre. Och framför allt var den jämnare. Kaffe, bullar, korv, glass, läsk och godis expedierades i princip oavbrutet från 0800 till 1330 i tre dagar.

```
Vi sålde t ex: * 540 korvar
                * 1400 glassar
                * 1500 läsk
                * 500 munkringar
                * 420 kanelbullar
```

och dessutom mängder med godis.

Allt fungerade mycket bra. Inga klagomål framfördes till oss. Jag tror att vi nådde målet att serva tävlande, publik och funktionärer och samtidigt ge klubbkassan ett välbehövligt tillskott.

Till sist vill jag tacka alla som ställde upp och gjorde ett mycket gott arbete!

GUNNAR A

DIREKTANMÆLAN

HASSE och GÖREL MATTHING hade drygt 300 starter = 100 per dag på direktanmälan. Med enkel matematik får man fram att de kapade in en ordentlig summa till VOK-kassan. Som tur var, såldes startkortet på annat ställe - annars hade de inte alls hunnit med. Speciellt intressanta dagen, när Hasse fick sitta och göra banor å det svettigaste! De nya anläggaren förtryckta kartorna räckte nämligen inte alls till!

ta om våra äventyr. Jag hade helt enkelt gått för snett och hamnat på en plats som var förvillande lik den rätta. Eller ska jag skylla på Bysen? En kompass hade dock varit till hjälp. Men tack vare att vi hade haft så goda tids-
mariginaler var det ändå ingen skada skedd.

Tyvärr hade vi sedan stora bekymmer med de dåliga mottagningsförhållandena, så våra radioröster hjälpte nog in en och annan elitorienterare till kontrollen. Men det kunde inte ens vi göra något åt.

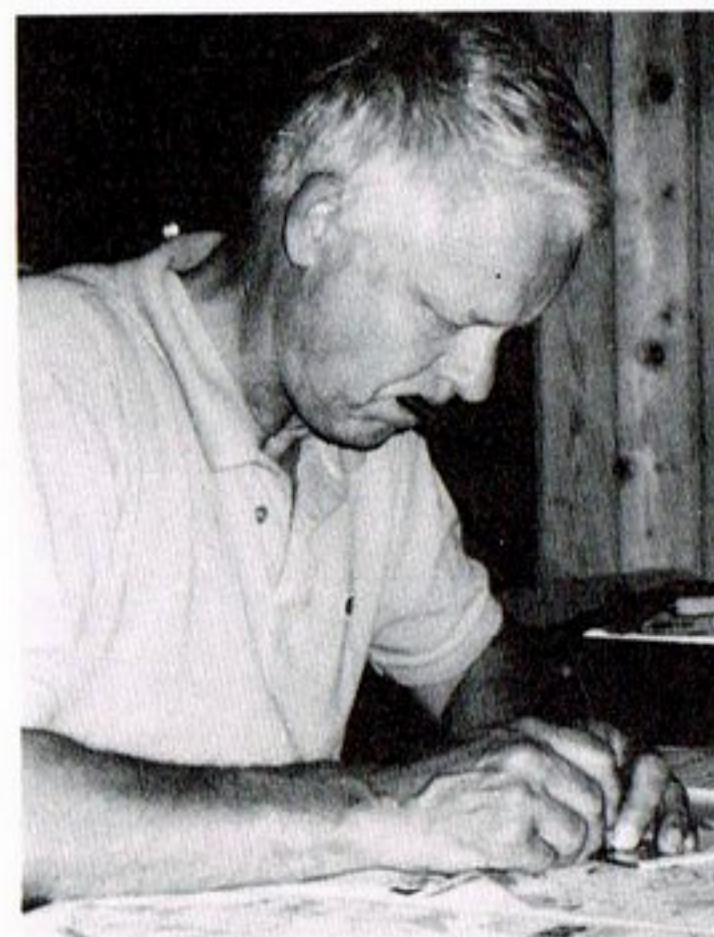
Den tredje och sista dagen vid Sion flöt allt som om vi aldrig hade gjort annat i våra liv, och våra röster klingade klockrena och klara ut i etern. Man kan efter detta bara konstatera att vi är säkra kort att satsa på nästa gång, för vi har redan klarat av alla våra fel!

EVA WELIN

[illegible]

FÖRBEREDELSE

Tänk att det kan vara så roligt att arbeta tillsammans! Att göra banpåtryck är förvisso ett både intensivt, ansvarsfullt och tidskrävande jobb. Att göra det tillsammans ute vid VOK-stugan borde alla få prova på! Och det var INTE regeln om "kockarna och soppan" som förorsakade sifferfelet vid tredje etappen. Det var den försmädliga mänskliga faktorn. En faktor som vi tyvärr måste räkna med. Vi är ju alla människor, även VOK:s hårt arbetande banläggare.

På bilden ser vi sektionsledaren KAJ WIRÉN plitande ned sina bidrag till SVETTBLADET - nej, förlåt! Han ritar in banor till tredje etappen. Koncentrationen måste vara 100%-ig!

14 VOK-FAMILJEN

Han minns när det var -300 och Vasaloppet genomfördes trots att bussarna till starten i Sälen lade av. För hans egen del blev tårna blå och efteråt förstod han att det nog varit kritiskt eftersom lilltånaglarna föll av! Känslan är kanske inte heller efter den gången helt OK, eftersom han senare genomförde ett lopp med ett nummer för små skidskor. En busschaufför lånade ut sina skidskor, eftersom Leif glömt sina egna hemma. Motivation och vilja - är det rätt stämpel?

Trots att familjen Andersson sedan 1973 bor i Vänge, inom Roma OK:s intresseområde, blev det VOK på grund av de fina skidspåren för Leifs träningsåk efter jobbet. Nu är det många år sedan det var snö, men det var egentligen så det började: Skidskola för Jonas och Tobias och senare OL-skola för mamma Anneli och sönerna Tobias och Andreas.

TOBIAS är 14 år och en "coming man" i VOK. Han säger själv att han tycker om orientering för att han då får springa alldeles själv i skogen. Han kan springa i egen takt och ingen behöver se honom. Det är lite tunt i hans åldersgrupp, men han hoppas att klasskompisen Anders från Endre fortsätter att orientera. Tobias tycker att VOK:s satsning på 12-15-åringarna är bra. **HASSE MELLOQUIST**, som leder gruppen, har många roliga påhitt. Träskfotbollen i myren bakom VOK-stugan är ett av de häftigaste. Tobias har också i färskt minne re-

15 ANDERSSON, VÄNGE

san till Dalarna, där han sprang budkavle-OL. Det vill han gärna göra igen. Och Femdagars som just nu pågår... det skulle vara kul om några år!

Tobias har förstås också andra intressen. Precis som sina bröder lyssnar han på hårdrock. Att skriva och rita gillar han också. Synligt bevis finns det på sid 1 i detta nummer av SVETTBLADET.

Att rita är också brorsan **ANDREAS** stora hobby. "Jag ritar så mycket att min mamma inte vet vad hon ska göra av alla mina teckningar", säger han. Hon skulle behöva en papperstugg! Just nu sitter han och målar tennfigurer, som han ska sälja under Medeltidsveckan. Ett riktigt "pillejobb" är det! Kusin Marcus hjälper till. Marcus och hans syster och Andreas är ett troget gäng i Storkorpen. Sex år har de varit med som "Två kvack och en groda". Ingen vet dock vem som är grodan!

Andreas träning består av 1 km cykling till skolan varje dag. Det blir mil av det! Annars är Andreas valspråk: "Bättre sängen än taggbusken!" Fast det är svårt att tro på efter alla år i VOK. Andreas började som "Knatte" och är nu 11 år. Han läser mycket också - och spelar rollspel. Han har nyss upptäckt fel i ett medeltidsspel. Om den tiden vet han förstås mycket - både i teori och praktik.

Om inte mamma **ANNELI** funnits, hade kanske inte familjen Andersson varit någon medeltidsfamilj! Det är hon som gör alla dräkterna. Hon letar i böcker och bland kyrkmålningar efter förebilder, väver band och syr. Hela hösten har hon haft kurser i SKS-regi och hjälpt åtskilliga att sy sin egen dräkt. Att intresset är stort förstår jag när jag ser alla dräkterna hängande på rad. Ytterligare fler är utlånade till släkt och vänner.

Anneli kom till Gotland när hon var sju år. Hennes pappa, som var militär, fick välja mellan Boden och Gotland. Han valde Gotland. Historien upprepade sig några decennier senare, när Leif fick samma erbjudande! Han valde också Gotland. Och fick Annelis pappa som arbetskamrat och träffade genom honom Anneli! Så styr ödet med oss ibland!

Anneli har alltid gillat orientering. Hon minns att hon redan i skolan tyckte det var kul. Bäst är det när det är lite kluriga kontroller och inte lättlöpt. Då klarar Anneli sig bäst. Som medhjälpare i OL-skolan tycker hon att hon lärt sig mycket. Att lägga banor kräver helt andra saker, och noggrannheten är av stor betydelse. Då behöver man kunna läsa kartor riktigt i detalj.

Leif och Anneli är nyligen invalda i VOK:s festkommitté, men vet ännu inte riktigt vad det innebär. Kanske kan vi hoppas på en medeltidsfest med "ugns-trull" och mjöd till alla stråtrövare och fredlösa VOK-are! VOK-dräkten behöver bara bytas ut mot en säck. Resurserna finns!

VOK-NOTISER!

16

VINNARE

Januari nr 36 Bo Magnusson
49 Lottie Spång
19 Rolf Malmros
Februari nr 35 Kurt Pettersson
89 Gun-Britt Nordström
Mars nr 52 Olle Gardell
73 Sven Larsson
April nr 79 Bertil Hörnell
48 Margareta Sillén
Maj nr 50 Elin Larsson
52 Olle Gardell
Juni nr 23 Bengt Svensson
99 Uno Johnsson
Juli nr 06 Birgit Spång
55 Herbert Nilsson

BERITH HALLGREN
TEL 218997

S k åter-
vinning!

NÄR SKICKADE DU IN EN VOK-NOTIS SENAST?

VOK-SHOPEN

VOK-Shopen har öppet TORSDAGEN DEN 27 AUGUSTI KL 1900-2000. Önskar du handla vid annat tillfälle, så kan du ringa MATS, tel 211853 (hem) eller 212690 (arbetet).

Se även kalendariet för sept-okt, när det kommer ut till de aktiva.

STRAX ENDURO-DAX

En VOK-tradition går vidare - som vanligt är VISBORGS OK med i höstens stora ENDURO-tävling på Tofta skjutfält. Vi står beredda med mat, kaffe, hamburgare, korv o s v till alla funktionärer, förare och publik.

Datum att lägga på minnet i år:

- 29/10 Uppbyggnad på skjutfältet
- 30/10 Fortsatta föreberedelser
- 31/10 Gotland Grand National
- 1/11 Efterjobb

Väl mött bland leriga MC-förare! (ULLA D)

'I orientering får man inte låta sig nedslås av små nisstag!'
(Känd OL-filosof från Vänge)

UNIKT TILLFÄLLE !

Köp eller beställ VISBORGS OK:s klubbjacka till specialpriset

350 kronor

före den 1 september. Efter den dagen kommer jackan att kosta ca 550:- Ring till MATS D, tel 211853 eller 212690 och diskutera storleken!

Gubbstrutten:

— Måste de som valt den breda vägen jogga på den?

SKOGSPLANTERING

Eftersom skogsarbetarkåren nu har minskats till ett minimum kommer i år fler ungdomar än tidigare att hjälpa till med skogsplantering. En varning är därför på sin plats, menar Skogsarbetareförbundets avdelning 13 Sydsvetige.

I stort sett alla plantor som sätts ut är besprutade mot mögel, och en stor del av plantorna är behandlade med ett nervgift - permitrin.

Det är viktigt att var och en som arbetar med behandlade plantor använder skyddskläder och handskar. Om barren sticker i huden, tar huden upp plantornas gift.

Alla som anlitas att arbeta med giftbehandlade plantor ska ha utbildning, främst för att skydda sig mot skador. Ingen under 16 år får anlitas för att sätta ut behandlade plantor.

Skogsägaren eller skogsföretaget har ett stort ansvar för att gällande regler följs och att ingen kommer till skada. Men när planteringen sker på entreprenad av t ex skolklasser eller idrottsföreningar blir ansvarsbilden mer oklar. Formellt sett kan en rektor eller en klubbordförande få bära det yttersta ansvaret.

Skolklasser och idrottsföreningar bör ta reda på mer om vilka regler som gäller. Kontakta närmaste yrkesinspektion, Kemikalieinspektionen eller Skogsvårdsstyrelsen. Och lita inte på att plantor är obehandlade, råder Skogsarbetareförbundet. (Lärartidningen)

Något att tänka på innan beslut om vårens skogsplantering tas av VOK-styrelsen! (Björn F)

nya

SVETT-

BLADET

UTGIVET

AV

JULEN 1992

GOD JUL!

För trettonde året i följd skall vi nu dela ut "SVETT-BLADET" till VOK:s medlemmar på den traditionella Luciafesten. På alla dessa fester har redaktionen tagit massor med foton. Med målsättningen att vara så aktuella som möjligt, har vi sedan aldrig använt korten, eftersom de ju varit ett helt år gamla!

Så nu är det dags! Förra årets pepparkaksbagerska, ELENA BERG-ÖSTERDAHL får bli vår yttersidetjej, dels för att vi inne i bladet presenterar hela familjen, och dels för att vi tillsammans med henne vill utbrista i GOD JUL och GOTT NYTT ÅR till alla SVETT-BLADETS LÄSARE!

FAM. FRANSSON

GOTT NYTT ÅR!

SVETTBLADET

MER ELLER MINDRE OFFICIELLT ORGAN FÖR
VISBORGS ORIENTERINGSKLUBB.

Utkommer tre gånger om året, i mars, i juli och i december.

Upplaga: cirka 300 ex = 1 ex/familj.

HUVUDREDAKTÖRER: Familjen Björn och Gunnel Fransson med adress: Lunds, Västerhejde, 621 48 VISBY, tel 0498/64568

REDAKTÖRER: Kommittéledare och alla som blir ombedda att skriva eller som på alldeles eget initiativ skriver något. Välkomna att skriva!

INNEHÅLL

3. Två kaffe och en munk
4. Magnus kommer igen
5. Bygget klart
6. Robbans WOK-CUP
7. VOK-Profilen Hasse M
8. Året då VOK mest blev tvåa
9. Glömda tjejer
10. Gotlands OL-Framtid
11. Hur ser den ut?
12. Idealtids-OL
13. Bråvikendansare
14. Familjen Österdahl
16. VOK-Notiser

Å ANDRA SIDAN

Vilket år för VOK!
Vilket fantastiskt arbete som lagts ned av VOKs. medlemmar!

Några (ganska många) har arbetat massor av obetalda fritidstimmar. Många är det som gjort mindre insatser. Allt detta tillsammans gör att vi kan bedriva en sådan omfattande verksamhet. Detta är VOK:s styrka - att vi är så många som hjälps åt att arbeta för vår klubb.

1992 hände bland annat detta:

■ 3-Dagars - ett utmärkt orienteringsarrangemang i Visbys närhet (se Skogs-sport!).

■ Om-och tillbyggnaden av VOK:s hygienutrymmen. Dessa kommer att kunna tas i bruk innan årets slut. Bidrag från kommunen och Riksidrottsförbundet finansierar, men även VOK:s kassa får bidra med en ganska stor del. Hade inte massor av frivilliga arbetstimmar lagts ned av VOK-arna, så hade den totala kostnaden blivit dubbelt så stor.

2

■ Elförsörjningen till stugan har avsevärt förbättrats. Vi skall nu slippa bekymret med nedbrunna proppar.

■ Vårens skogsplantering på Tofta.

*** Natt-DM med start och mål vid Rute Folkets Hus. Banläggaren fick beröm för utmärkt strängade nattbanor. Myggen hade också infunnit sig, fast de inte betalat startavgiften.

■ 6:e Enduroserveringen i samband med Gotland Grand National på skjutfältet.

Förutom detta, så har allt ordinarie arbete ute i sektionerna, i kommittéerna, i styrelsen och överallt fortsatt som vanligt. Det är mycket på gång i klubben jämt! Puh!

Vi skall speciellt tacka en person och det är vår vaktmästare **SÖREN THULIN!!!** Din arbetsiver, ditt intresse för klubben och bara det faktum att du finns i VOK-stugan, gör att allt klubbarbete blir mycket lättare!

Mellan varven har vi också hunnit med att springa orientering, den fritids-sysselsättning som många av oss helst vill hålla på med. Vi har fått uppleva en spännande höst, där VOK var med och kämpade om tröjan på herrsidan - ända in i det sista.

Förutom de fina insatserna i H21, där vi hoppas på ännu mer spänning 1993, har ganska många DM-och övriga tävlingssegrar vunnits av VOK-are. Fast visst känns det ändå som om vi i nästa år kan göra VOK-segerraden ännu längre.

Ungdomsrekryteringen behöver ytterligare förbättras. I OL-skolan finns massor av duktiga ungdomar - framför allt på våren. Problemet är fortfarande att få dessa barn att återkomma till hösten och så småningom få med dem i tävlingsverksamheten. Ytterst viktigt för vår sport är att nya ungdomar kommer med. Fritt fram för nya idéer och nya grepp!

1993 blir förhoppningsvis ett något lugnare år, där vi kan lägga mera tid på träning och tävling och ungdomsarbete, både när det gäller skidor och orientering.

Allt har en ände, så även för under-tecknad. Efter fyra år med klubban i hand, är det nu dags att säga tack för mig och lämna plats för nya tankar och idéer. Jag önskar min efterträdare god lycka med VOK-arbetet.

Vill också önska alla VOK-are en riktigt GOD JUL, ett riktigt GOTT NYTT ÅR och ett LYCKOSAMT VOK-ÅR 1993.

ULLA DAHLSTRÖM

EN DAG PÅ ENDURON³ ELLER "TVÅ KAFFE OCH EN MUNK"

"Roligaste dagen på hela året", tyckte **EINAR**, när vi åkte från skjutfältet. "Tre kaffe, två munkar och en dubbelmacka. hur mycket blir det tillbaka på en hundring?" Grabbarna blev smått osams om att få stå vid kassan och lämna tillbaka växel.

Vad är det då som gör att "EN GÅNG ENDURON - ALLTID ENDURON"? Arbetsglädjen - att tillsammans göra något för klubben är definitivt en ingrediens. Att "få stå i affär" lockar säkert flera än våra tre sorkar. Motorcyklarna - jo visst är det kul att se på gyttjeåknin-gen, men det är nog också lite av juls-kylnings- och torgdagsfenomenet - "alla är ju där!" - en höstfest för got-länningar.

Själva jobbet då? Ja, för en del star-tar det säkert långt i förväg - med pla-nering och förberedelser. Men det som lockar mest är ändå ENDURODAGEN. Då står vi i kiosker och serveringar och för-ser förare, åskådare, funktionärer och alla andra med mat, fika och godis i långa banor. Man fick tigga sig till att få stå bakom disken. Ibland var det mer trängsel bakom serveringsbordet än framför. Men när klockan slog tre kom alla hungriga enduroåkare på en gång.

Kön ringlade nästan två varv runt mat-tältet då. Som tur var fanns det en hel del att snacka om i kön - det där gytt-jehålet vid varvningen, det sög i arm-arna... Och inte hade det hjälpt att snabba på serveringen (serveringen var snabbare än vad gästerna hann förflyt-ta sig längs med serveringsbordet), för då hade det inte funnits någonstans att sätta sig. Men **HASSE MA** insåg stundens allvar och staplade effektivt upp två knäckemackor med smörportion på brick-an innan dom ens hunnit välja fika el-ler pytt.

RUSTAN gjorde som **HASSE ME** - portione-rade upp pyttipanna med rödbetor på tallrikarna. Hasse i vitt plastförklä-de med stora soppsleven i pyttipanna-kantinen. Bara det var värt ett besök i mattältet. Och inte ville han vli avbytt heller. Där låg mattanterna i lå!

ROBERT hade fattat posto bakom kassa-lådan. Einar bredvid, lite sur för att han inte fick ta betalt också (är man bara sex år får man finna sig i att vara pryö ett tag till). Mamma och pappa snett bakom, lite oroliga för att

Robert skulle ha svårt att hinna med eller räkna fel. Snart kom vi under-fund med att det var Robert som var snabbast på att räkna, så vi fick hål-la till godo med att portionera ut kaffe. Elddopet var att få växla en tu-senlapp. Barnen skulle egentligen va-ra burklockare, men det var inte så lätt. Det fanns inte många burkar på marken. Alla var ordentliga och lade i soppsarna.

Klockan tio gick vi på vårt gemensam-pa pass som skulle vara till fyra. Re-dan klockan två var vi dumma nog att låta en annan familj byta av oss. Sen var det naturligtvis kört - det gick inte att få bort dom sedan! Som tur var blev det snabb omsättning på kät-ket, när alla kommit i mål, så vi fick springa i skytteltrafik och fylla på från förrådsbilarna.

Förra året stod vi i kiosktältet vid branten - det var blåsigare men med tju-sigare utsikt. VOK-folket i de andra kioskerna och korv/hamburgerständer verkade trivas precis lika bra som vi i mattältet.

Dagen efter samlades en lite mindre skara för att riva rasket (mattältet). Inte lika spännande men med samma ar-betsglädje och gemenskap.

Som sagt - "Det var gott att hjälpa till" (kokosbollsätande gosse).

ROSENARNA

nya

MAGNUS ⁴ [KILLEN UTAN FALLSKÄRMSAVTAL]

Det är juli. Årets sommarbudkavle går vid Kinnerstugan och i sluttningen är stämningen på topp. Härligt väder och många fastlandslag. VOK-arna tar en välbehövlig paus i 3-dagarsförberedelserna och Roffa M delar ut kuvert med nummerlappar till de olika lagen.

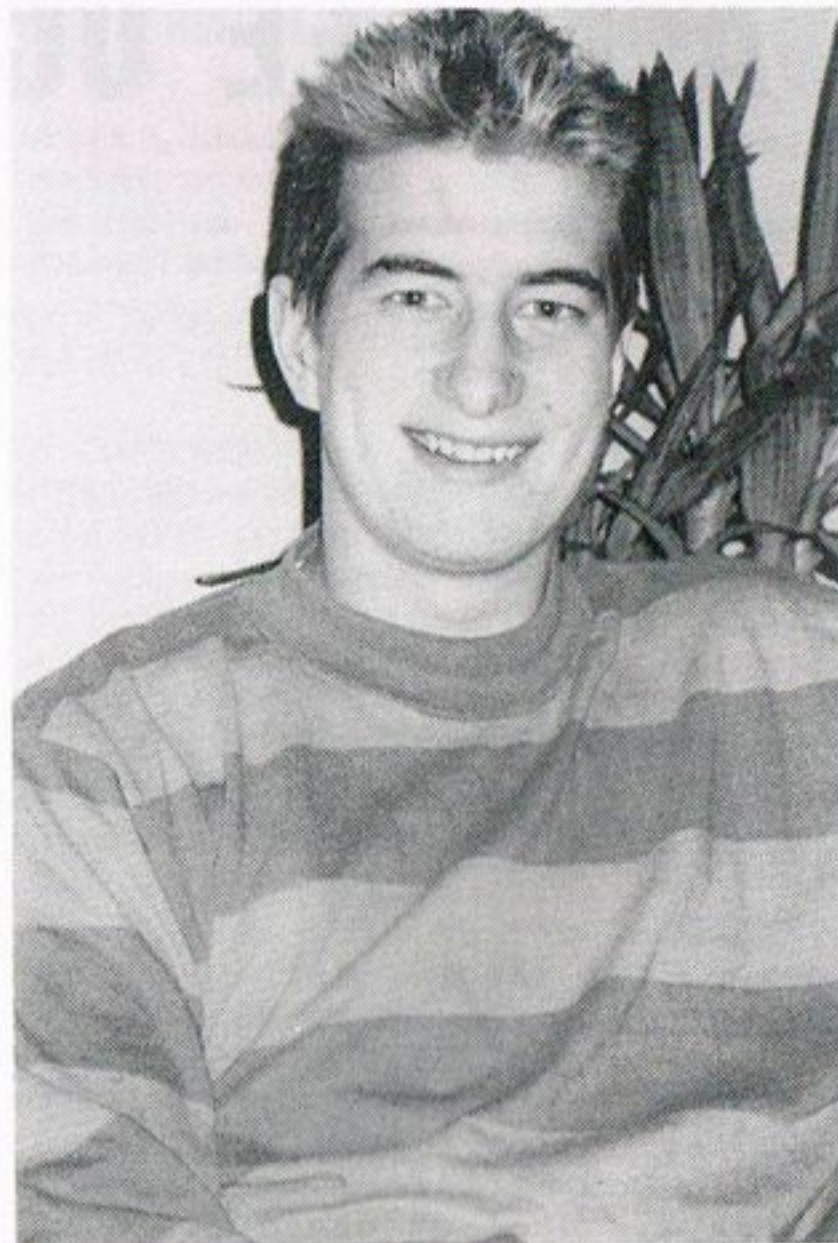
Men var är MAGNUS JOHANSSON? Ingen vet! Han skall springa förstasträckan i andralaget. När övriga löpare börjar värma upp har han ännu inte dykt upp, så vi får göra en snabb omDisposition och sätta in honom på sista sträckan istället. Det går rätt skapligt för laget, men det finns en viss oro i mig, när jag går ut på min korta sträcka - tänk om jag inte har någon att växla till!

Irritationen är rätt stor, när jag efter ett nära nog perfekt lopp, springer in i målfällan. INGEN MAGNUS - och ingen annan heller. Vi måste bryta precis som vårt förstalag efter Jonnys oturliga skada. Irritationen byts mer och mer mot oro - det är inte likt Magnus att inte meddela sig. Då erinrar sig någon att han skulle ut och träna fallskärmschopp på förmiddagen. Kanske har bilen pajat ihop på vägen från Sudret?

Dagen därpå samlas alla VOK-are för att bygga upp 3-dagars-TC. Då får vi höra nyheten, som väcker förstämning i hela VOK-läget: Den svårt skadade fallskärmschopparen, som vi alla läste om i tidningarna på morgonen, är Magnus! Inte blir det bättre, när Kaj så småningom dyker upp, efter att ha varit på besök på Lasarettet. Läget är mycket kritiskt. Vi bygger och bygger, men våra tankar befinner sig hos vår klubbkompis på intensiv.

Så går sommaren och det kommer sporadiska rapporter om läget. Ryktena går - det är svårt att veta riktigt hur det står till med Magnus. På Dag-DM kände vi alla att nu var det något positivt på gång! Magnus fanns där, mager, blek och med tydliga balansproblem - men han fanns där! Och han gick en bana! Han hade tagit det svåraste steget av alla - det första ut i verkligheten. Och hans blick sa ännu mer: Nu vill jag vara med er igen!

"Men det var ett jobbigt steg att ta", berättar Magnus. "Alla ville veta hur jag mädde och om hur allting var". Jag pratintervjuar Magnus hemma i lägenheten i Vibble tillsammans med fästmon ANNELL. Han har just kommit igång med att jobba igen. Visserligen bara en

dag i veckan och utan trupp, men ändå! Glädjen över att träffa kollegorna och veta att han kan fungera lyser om honom.

"Jag är fortfarande kvar på Korpens dagvårdavdelning, för de vill inte släppa mig förrän de vet att jag är helt klar i knoppen!" säger Magnus. "När fallskärmen i vinden drog med mot ett ladtak gjorde jag egentligen allting rätt och smällen mot taket blev rätt lindrig. Men sedan drog fallskärmen mig över taknocken och jag rullade nedför andra sidan taket och föll flera meter i backen. Jag föll så illa på huvudet, att ena halvan av hjärnan gjorde att andra sidan av kroppen blev förlamad. Jag har egentligen inte ont längre, men balansen är inte helt bra. Jag har dock enorm nytta av en stödskena runt ena knäet. Det gör att jag kan fungera nästan normalt."

Och så demonstrerar han det genom att gå ut i köket och fixa kaffe åt intervjuarna. Han kommer snart in igen - med en färdigbyggd modellbil i handen. "Folk trodde nog att jag blivit helt knäpp när jag köpte en bilmodell - till mig själv! Men det är verkligen bra träning för finmotoriken. Jag vet inte hur många gånger jag fick hålla på innan jag fick motorn på plats!"

KOMMER IGEN! ⁵ BYGGET KLART

Bland det han saknat mest under konvalesensen är annars det härliga kamratskapet och de roliga resorna tillsammans med VOK-gänget. Han ser också fram emot att få komma ut till VOK-stugan på lördagarna och träffa ungarna i Orienteringsskolan. Det låter som om han skulle få sällskap dit i vår. Anneli, som haft en verkligt hård press och varit Magnus' stora stöd hela tiden, kan nog tänka sig att även dela hans intresse för orientering.

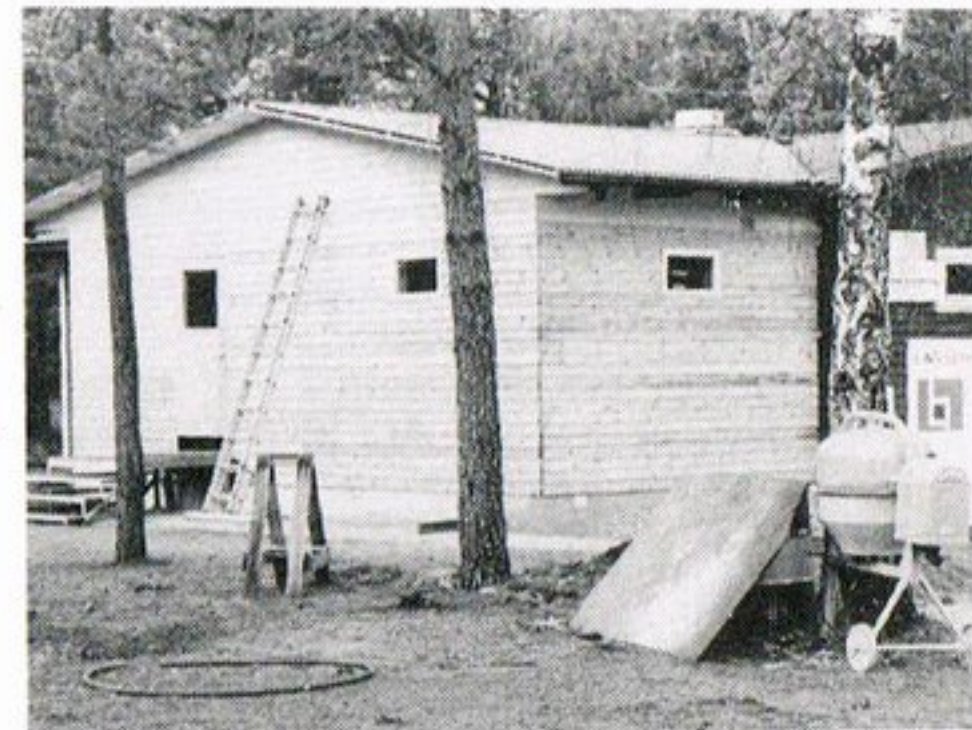
"Nu skall hon i alla fall få ledigt en tid från mig och mina bekymmer", avslutar Magnus vår lilla pratstund. "Mina föräldrar vill att jag skall åka över till dem ett tag, och då kan hon få ägna sig åt sig själv. Det kan hon behöva - så jobbigt som hon har haft det!"

"Jävlar-anammat" lyser om honom. "Här skall det kommas igen!" Och det visar sig att ryktena talat sant: Han har faktiskt varit ute och sprungit - tillsammans med sin sjukgymnast. "Och det kändes riktigt fint", säger Magnus. "Mitt närmaste mål är nu att vara igång så bra att jag kan springa LUCIALOPPET - korta banan för säkerhets skull. Och nästa år måste jag vara i form, så jag kan vara med på Karlberg i Pl8-laget".

Ja, du Magnus! Välkommen tillbaka i VOK-gemenskapen - vi behöver dig precis lika mycket som du behöver oss! Och du - nästa gång du beger dig ut på äventyr: Teckna ett bättre fallskärmsavtal!

BJÖRN F

När ni läser detta har drömmen förverkligats! Tack vare fantastiska insatser av vaktmästaren och ideellt arbetande medlemmar står allt på plats och är funktionsdugligt.

Hur det hela finansierats kan ni läsa på annan plats i detta nummer. Dock har ingen slösat, vare sig på konstruktiva idéer eller material. Välkommen ut på ett besök! Och du - är du inte medlem, så kan det löna sig nu! Avgiften för att duscha och basta kommer nämligen att höjas väsentligt!

Små korn från byggnadsarbetet kan vi inte missunna Svettbladets läsare:

* "Det blev så stort och fint med det nya att vi nog måste byta sida med damerna - vi är ju många fler!" uttryckte en gammal VOK-are det, när vi er-tappade honom en lördagsmiddag. Han hade jobbat sedan kl 7, så hans ord får väl förlåtas - så småningom.

* Samme gentlemans fru hade undrat om det inte var lika bra att han bodde därute. "Varför inte", sa han, "det finns ju en säng!"

* Den nya byggnaden ser synnerligen omålad ut. Eller har du varit ute och smygmalat den med "färglöst", Södis?

* En stor, sluten tank har grävts ned i backen. "Det blev skitbra", sa en anonym tyckare.

* Hela el-kabelsystemet har bytts ut. För att göra detta, måste allt det gamla grävas upp. Man grävde upp och lade ner och grävde till igen. Bara ändarna syntes ovan jord. Det var bara det att kabelmästaren själv inte visste vilka som skulle höra ihop vid inkopplingen. Det var bara att gräva upp rasket

BJÖRN F

nya

ROBBANS WOK⁶-CUP-ÅR!

Så är det bara ett år kvar till 10-årsjubiléet av WOK-CUP. Det meddelas från cupens vanligaste adjutant och vinnare B-C LARSSON, som i år har skrivit protokoll och hållit reda på tiderna och placeringarna (som adjutant till honom har i sin tur JULLE DAHLSTRÖM åter utfört ett fint arbete!).

I fjol valdes två nya medlemmar in och så blev fallet även i år. SVANTE EKVALL och LARS-GÖRAN NILSSON fick det tvivelaktiga nöjet att äntligen inse att man för gott måste lämna elitambitionerna. Förr i tiden straffades sjörövare, som gjort något dumt mot sina kamrater med att få "Svarta lappen". Då visste vederbörande att loppet var kört. Som motionslöpare pappa i Visborgs OK straffas/hderas man idag med att bli invald i - ja, just det! - WOK-cupen! Ovanstående sjörövare tog det hela på rätt sätt och accepterade inbjudan som en hedersbetygelse.

Reglerna har faktiskt inte ändrats i år, utan cupen avgjorde som vanligt i bäst av 5 tävlingar av 8 möjliga - och över hela OL året. 17 deltagare är vi, varav två tyvärr inte kunnat delta alls. I genomsnitt har ett dussintal deltagit varje gång, dock ej på de båda natttävlingarna, som bara lockat hälften så många.

Flitigaste deltagare var JULLE som deltog i samtliga tävlingar. Nämnas kan också att SPÄNG och WELIN hoppade över vårens tävlingar och sådant straffar sig som bekant. Vårt hopp om att OLOF BERGLUND skulle göra come-back efter besöket i Brasiliens urskogar grusades tyvärr. Han lär syssla med någon "form av primitiv och aggressiv form av jordbruk".

RESULTAT WOK-CUP-92

1. Robban	66 p
2. Göthe	54
3. Lars-Göran	50
4. Svante	49
5. Julle	48
6. Nisse	47
7. Gunnar	37
Hasse	37
9. Sven	36
10. Bengt-C	33
11. Mats	32
12. Sven-Erik	19
13. Göran L	18
Göran F	18
Torbjörn	18

Skulle kunna berätta historier om cupgubbarnas framfarter i skogen, men så här i skrivande stund sviker minnet - som vanligt (=åldern!) (Vadå? Har inte skribenten alltid...liksom...? Redaktörens elaka undring!). Att komma ihåg till exempel kompassen vid tävling, är också bra. Det gjorde inte undertecknad vid Lång-DM i Stenkyrka. En minut före start upptäcktes fadäsen, men det var inget annat att göra än att bita ihop och försöka läsa kartan ordentligt (det höll faktiskt till två kontroller före mål!).

Det stora utropstecknet har i år varit ROBBAN. Han har i stort sett sopat banan med oss andra hela året! Gladast var han emellertid på Allklubbar, då han misslyckades och blev sist. Då sken han upp, när han slapp höra alla sura kommentarer om att "han är för bra!"

Egentligen - är det ju inget fel att vara så bra som du varit i år, Robban, men vi måste nog se över reglerna till nästa år. Kanske blir det "blyväst"!!! Ett stort GRATTIS från oss alla andra i cupen - i alla fall!

Går nu över till välbehövlig vinterlunk och avvaktar om årsmötet kommer att välja en ny farsa. I så fall får vi ju konkurrera med en annan illuster församling om namnet: DE ADERTON!

WOK-CUP-hälsningar genom

GENERAL HASSE

PROFILERNA

"Det var en gång en VOK-are som skulle åka med fastlandsbåten..."

Ja, så brukar de flesta gotländska reseskildringarna börja. Och som de alla flesta sagorna, kommer även denna att sluta lyckligt - vederbörande kommer fram - i mål!

Den här VOK-aren tänkte lämna bilen på hemmaplan den här gången och skjutsades därför ner till kajen av hustrun. Båda tyckte nog att det var skönt att direkt träffa på en bekant - en annan VOK-are. Livligt snackande går de båda VOK-arna genom Hamnterminalen och mot båtarna. Det kan väl förmodas att snacket handlar mest om VOK-CUPEN... Baren utgör första kontrollen - inte för att tanka spirituosa, utan för att den andre VOK-aren bestämt träff med sin familj därstädes.

Det visar sig att hela familjen är med ombord. Den förstnämnde VOK-aren tänker säkert tankar i stil med: "Den här sporten är en verklig familjesport och det här med 5-dagars har blivit ett sätt att familjesemestra på. Tänk vad många orienterare som planerat hela sitt semestrarande med utgångspunkt från 5-dagars och andra sommarorienteringar".

Det tar en stund innan tankarna blir ord och man börjar prata om semestrar. Den här VOK-aren berättar om sina planer för semestern. "Ja, 5-dagars i år det blir mest för pojkarna. Jag åker upp och träffar dem och bor hos en av dem och kan låna hans bil. Sedan startar jag väl också i min klass och ser hur länge det håller. Södertälje ligger ju så bra till för oss gotlänningar..."

"Jaha, är du på väg till 5-dagars? Ja, i år har vi inte över huvud taget funderat på den tävlingen. Vi har inte ens tänkt på var O-Ringen går i år. Själva tänker vi bila ner till Frankrike och bara njuta och se oss omkring. Sa du att 5-dagars går i Södertälje? Är det inte en omväg att åka över Oskarshamn?"

OSKARSHAMN!!! "Nej, jag ska till Nynäshamn och ta bussen till Stockholm!" En snabb titt ut genom fönstret ger vid handen att båten fortfarande står stilla och ligger i hamn! FYRA MINUTER FÖRE AVGÅNGSTID!

Och VOK-aren tar sig en träningstur - denna gång snabbhetsträning - och det sägs att även den andra båten fortfarande hade kajkänning.

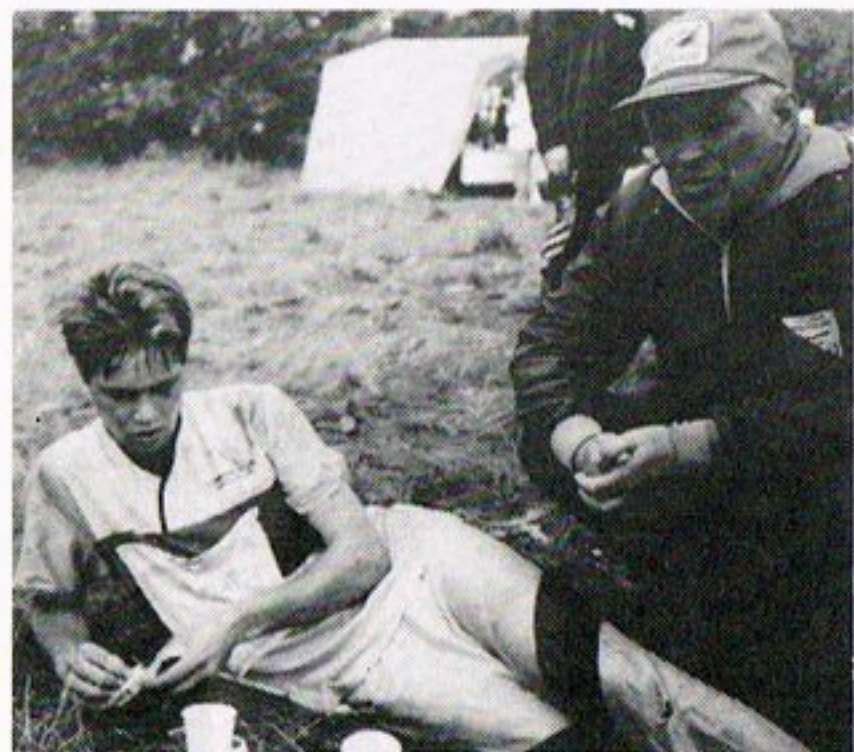
Så blev det som i alla sagor: SLUTET GOTT - ALLTING GOTT! Ja, det gick förstås inget vidare i 5-dagars, men det är en helt annan historia. Kanske var snabbhetsträningen för sent insatt. Eller var det distanssträning som hade behövts - sträckan Oskarshamn-Nynäshamn på land? Hade den varit lagom? (BF)

"Här på Gotland sägs du först för att du var allra störst på en OL-kurs för ganska små personer. I en skog i Follingbo, skärmar hittas lätt mantro (?) - nya om man har tillräckligt stora ambitioner"

ÅRET NÄR VOK⁸ MEST VAR 2:A

1992 blev för VOK-orienteringen resultatmässigt ett mellanår. Var och en får rannsaka hjärta och njurar och fundera över varför det blev så.

Jag tror att det är så här: Det finns inga genvägar till sportsliga framgångar. Bakom varje framgång/förbättring är det alltid en period av "blod,svett och tårar", en period av slit. En framgångsrik orienterare bygger ofta upp styrka och skicklighet i det tysta, på egen hand. Det är något som vi missat i VOK?

En slagen ERIK FRANSSON tröstas av OL-sektionens SVEN LARSSON. Slagen, ja! Men knäckt? Vi får väl se - 93!

ERIK FRANSSONs framgångar är dock ett exempel på hur mångårig träning, och framför allt, för Eriks del, främst en målmedveten satsning under vinter/vår-säsongen som givit fina resultat. Erik "snubblade på mållinjen". Avgörandet kom på LÅNG-DM, där han knäckte den segervane 10-faldige tröjvinnaren Bro-Ronny på 21-km-provet i trakterna av Stenkyrka. Kanske var det så, att Erik knäckte också sig själv på kuppen? De sista 5 km blev tuffa. Så svaret om Ronny eller Jonny skulle bli 1992 års tröjvinnare blev istället Erik. Tyvärr inte vår Erik, utan ERIK LÖFGREN, som med en startposition bakom vår Erik kunde "tidspacade" av ivriga Broare defilera hem segern i Lång-DM och också ta tröjan med 4 minuters marginal. Tänk om Erik inte stressat (?) bort tid på KORT-DM...

Men så är det i god idrott. Ingen seger kan tas för given - om nu någon gjort det! Men visst har Erik rätt att vara besviken, nu när det ändå var så nära.

1992 blev året då VOK oftast var tvåa. Men skam den som ger sig! Nu gäller det att sikta framåt. Målsättningarna för 1991 och 1992 står kvar även för 1993:

- *** En VOK-are blir tröjmästare. En dam eller en herre?
- *** VOK blir bättre än Bro i 10-mila/5-mila.
- *** VOK bland de 100 bästa i 25-manna.
- *** Satsning på flera budkavle-DM-segrar.

Vi har i VOK många i alla åldrar som med bra kvalitet på vinterträningen kan öka sin kapacitet med 10-15% eller - eller ska vi säga sänka kilometertiden med 1 min/km. Titta i resultatlistorna får ni se vad det skulle ha inneburit i år! Varför inte höja ribban inför 1993?

Vårt problem inom VOK just nu är att våra duktigaste ungdomar är spridda på olika platser på fastlandet. Här skall först inflikas att vi ska vara glada över att de skaffar sig utbildning eller får arbeten, även om det sker på fastlandet - och därmed VOK-OL-lag blir splittrade! Vad jag ville ha sagt är att de måste sköta uppbyggnadsträningen på egen hand. Det blir extra besvärligt när man själv måste sköta marktjänsten samtidigt som studier, arbete och resor begränsar möjligheterna att träna.

Men orientering är ju en individuell idrott. Träningen kan, av den som är målmedveten, skötas på egen hand. OL-sektionen har sänt ut en enkät till alla VOK-are som är 10-mila/5-mila-kandidater med frågan om de är beredda att satsa på VOK också 1993. Svaren visar att så är fallet. Det är positiva svar som också visar att det finns vilja. En gång VOK-are - alltid VOK-are!

När ni läser detta är jag sedan ett par veckor i ZAGREB. Jag kommer hem den 1 juni. Men jag lovar att träna regelbundet 2-3 gånger i veckan. Under dessa pass kommer jag ofta att tänka på er då ni tränar och svettas i skogen runt VOK-stugan eller på någon annan trevlig plats.

Lycka till i vår och så ses vi väl på 5-dagars i FALKENBERG. Det är ju den tävlingen som är sista testen före en lyckad hästsäsong.

GOD JUL och GOTT NYTT OL-ÅR 1993!

KAJ WIRÉN

G
L
Ö
M
D
A
?

Har OL-sektionens ledare Kaj Wirén glömt de duktiga VOK-tjejerna? Den här kända trion vann minsann DM-budkavlen: MALIN EKVALL, LOUISE HÖRLIN och LINDA ÖSTERDAHL. Dessutom vann de en hel mängd andra tävlingar - som t ex LINDA, suverän segrare i alla årets D14-tävlingar, utom en! För den prestationen fick hon ta emot Skogskarlarnas pris. I D16-klassen har JENNY EKVALL varit så bra att hon erhöll BPA-stipendiet. För att inte tala om mamma AINA ÖSTERDAHL som rodde hem två individuella DM-segrar! För att spä på ytterligare måste även VOK:s oldgirls nämnas. Där är det minsann bara VOK-are som tampas om segrarna. VOK som årets tvåa gäller alltså: 1. Bara herrarna 2. Bara elitgänget. Om rätt skall vara rätt... (BF)

PÅ CYKEL TILL VOK-DAGEN

Foto: Eva Welin

Vi samlades vid Oskarsstenen på lördagseftermiddagen. Där delade vi in oss i patruller och förberedde oss för cykelorienteringen.

Utmed banan fanns det 14 "lite" kluriga kontroller. Varje kontroll hade en bokstav som vi fick söka oss till med hjälp av revus och karta. Så hade man till slut 14 bokstäver, som tillsammans skulle bilda lösenordet:

METSEFS LÅHÅLB

Väl framme vid Blåhäll fick vi kaffe och bullar och kunde pusta ut medan vi inväntade de andra patrullerna. När vi väl var samlade hälsade SVANTE EKVALL oss välkomna till

BLÅHÄLLSFESTEN

Sedan åt vi grillat lamm med potatis-sallad (jättegott!). Kaffe efter maten fanns det också för "finsmakare". Senare på kvällen gick vi en TROLL-SKOGSPROMENAD, där vi också träffade "BYSEN" (HASSE) och fick klättra i berg. Tack till MANKAN för en trevlig lördag, säger

ANDERS o. KATTIS OHLSSON

P S Ett stort tack även till ERNA och JOHNNY WIBERG och FAMILJEN ANDERSSON, för Er hjälp med punkteringen på nya vägen! D S

T
J
E
J
E
R
?

GOTLANDS OL¹⁰-FRAMTID -

Nedanstående skrevs som insändare till de båda gotlandstidningarna, men sändes aldrig in. Anledningen är, att man den dag jag skulle överlämna breven, faktiskt hade reportrar på plats - och då brydde jag mig inte om att bråka.

Eftersom jag vet att GT och GA minsann läser SVETTBLADET och eftersom innehållet i insändaren fortfarande är synnerligen aktuellt och kanske kan inspirera till tankar i den pågående debatten om den gotländska orienteringens framtid, publicerar jag den härmed:

ÖPPET BREV TILL GT:S OCH GA:S SPORT-
REDAKTIONER

Hemkommen efter att ha varit på motions-
tävlingen "Gotland Tvärs" måste jag nu
göra slag i saken och skriva några ra-
der till er båda.

Jag kan mycket väl förstå att ni har svårt att bevaka allt som händer och sker på de gotländska tävlings- och motionsarenorna. Det är dock beklämmande att konstatera följande: STÅR TIDNINGSKONKURRENTEN SOM MEDARRANGÖR I EN TÄVLING, SÅ LÅTSAS MAN ATT TÄVLINGEN INTE ALLS INTRESSERAR DEN EGNA LÄSEKRETSEN!

Till Gotland Tvärs kom det 52 deltagare - iföl startade 103! Och detta trots det toppenfina vädret, som gjort för en motionsrunda även för sådana som inte tränar så mycket. Banlängderna varierade så mycket att alla skulle kunna delta. Orsakerna till bortfallet i år kan vara många, men en är påtaglig: GA hade inte skrivit en enda rad om Gotland Tvärs - ja, man hade inte ens haft med tävlingen i sina evenemangstips!!! Det betyder att den halva av Gotlands befolkning som bara läser GA inte fick någon som helst information eller inbjudan till Gotland Tvärs denna helg.

GT har på ett påtagligt sätt skurit ned bevakningen av den jämförelsevis stora sporten som heter Orientering. Tidningen GT står som sponsor för den prestigefyllda kampen om årets mästartröjor, men det verkar inte som om man är medveten om att det är DM-tävlingarna som avgör vem som kommer att få dessa tröjor. GA har bevakat DM-tävlingarna med den äran, men GT?

GT skickade inte ens ut en reporter eller
ett fotografi till Natt-DM. Det enda vi
sett om denna tävling är resultaten i
efterhand och några (ur GA lånade?) små
kommentarer en vecka efteråt. Har man
verkligen missat att årets tröj tävling
ser ut att bli den mest spännande på
många, många år? Det är många oriente-

ELISABETH KIMELL gör ett utmärkt jobb som OL-skribent, trots att hon också hinner med att tävla på D50-elit-nivå! GT borde också ha en sådan OL-skribent. På bilden intervjuar Bettan ERIK FRANS-SON efter det spännande Dag-DM-et.

rare som efter de två första DM-tävlingarna (för GT kan upplysas att det är Kort-DM och Natt-DM som avses) har stora chanser att vinna. Det är bara sekunder och minuter som skiljer mellan de bästa - och där är inte ens de senaste årens suverän Ronny Liljegren med i täten.

Vid förra helgens två tävlingar i orientering, Lysmasken och 5-manna, hade GT varken fotograf eller reporter ute. Visserligen har Gotlandsorienteringen minskat i omfång, men den lockar ändå 300-400 deltagare varje helg. Inte kommer de fortsättningsvis att prenumrera på en dagstidning som mer och mer nonchalerar deras sport.

För alla idrotter betyder dagstidningarnas bevakning av deras evenemang väldigt mycket för sportens fortlevnad. Men varje idrott betyder också mycket för tidningarnas fortlevnad. Annars skulle väl inte dessa tidningar "offra" 10-talet sidor efter varje helg och ett par-tre sidor varje dag för sporten. Låt oss därför samarbeta lite bättre i fortsättningen, de arrangerande klubbarna och GT och GA emellan - det kommer vi alla att vinna på!

BJÖRN FRANSSON, VOK

PS Gotland Tvärs hade också Korpen som medarrangör. Var fanns Gotlandskorpens representanter i denna motionstävling?
DS

HUR SER DEN UT? ¹¹

Sedan denna insändare skrevs har följande hänt:

1. VOK:s styrelse har beslutat att VOK inte längre skall medverka vid kommande Gotland Tvärs. Motionskommittén kan istället ägna kraft åt andra engagemang.

2. GT vaknade till slut och skrev en del om de avslutande DM-tävlingarna. Störst plats ågnades dock åt bilder av duschande pojkar.

3. Det är snart dags att prenumerera på nästa års dagliga tidning. GA eller GT det är frågan?

BJÖRN FRANSSON

◆ ◆

OL-DÖDEN

Orienteringens framtid diskuteras mer än någonsin - och dessutom i allt vidare kretsar. De senaste årens dödsfall har inte gått "vanligt folk" förbi och många undrar om detta kanske även är "dödsstöten" mot vår kära hobby som folksport.

Litet av en "het potatis" är det också för de som bestämmer inom GOF och SOFT. På GOF:s orienteringsledarträff diskuterades frågan livligt, men det var med en hel del tvekan man ställde in den planerade jubileumstävlingen. Många tyckte att vi skulle fortsätta som vanligt och låtsas som om ingenting hänt - för det har ju inte hänt någon gotlänning någonting - ännu!

På tröjfesten nämndes inte ett ord om den oro som fanns inom varje enskild orienterare. På VOK:s OL-avslutning - inte ett ord om denna svåra fråga.

Jag hade tänkt intervjua dubble DM-seg-
raren och tröjtävlingstvåan ERIK FRANS-
SON om hans OL-framtid och om satsning-
en inför nästa år. Den intervjun blev
inte av - det är inte lätt att planera
OL-satsning, när man har fått tränings-
och tävlingsförbud av GOF:s elitkommit-
té. Om det var ett bra eller dåligt be-
slut av Lotta Y får framtiden utvisa.
Hon gjorde vad hon kunde i denna ovissa
situation.

GOF-IDÉER

Idéer om framtiden fanns det i alla fall på GOF-träffen. Bl a kom man fram till följande:

*** OL-gymnasiet skall fortsätta , men
träningen förläggs till kvällstid och
till lördagssamlingar, så att fler kan
vara med.

*** Arbete med en skolpärm

*** En förbundstränare anställs på deltid. Uppgift: Att hålla i OL-gymnasie- och annan elitträningsverksamhet.

*** Banläggarkurs

*** Fortsatt tränarutbildning. Man har redan påbörjat utbildning med 10 st nya tränare - steg 2.

*** Bättre marknadsföring och samarbete med pressen.

*** Eventuellt en "kartpool", där alla gotlandskartor finns på lager. Det är sedan meningen att klubbarna beställer kartor i poolen, när de tänker arrangera nästa gång. Mål: Att bättre kunna utnyttja de bra kartor och områden som finns på ön.

*** Gotlandslag i de stora kavlarna.Är de stora, Bro och VOK, redo för ett sådant radikalt nytänkande?

*** Flyttning av de stora dragplåstren när de gäller nyrekrytering: GA-Korpen och Lillkorpen till en tid på året när man bättre kan följa upp intresset.

Allt detta ska nu vidare diskuteras ute i klubbarna och i GOF:s olika kommittéer. Vi får väl se vilka idéer som realiseras...

VOK OCH ELIT-GÅR DET?

VOK är redan inne på detta med hopslagning av lagdelar från olika klubbar i budkavlar. Tjejerna har sprungit både 5-mila och ungdomens 10-mila i sådana konstellationer. I sitt brev till aspiranterna skriver Kaj Wirén att han redan frågat ett par Svaidingar om de kan tänka sig springa ihop med VOK-are på nästa års 10-mila. Kanske kan det vara modellen för att öka konkurrensen om platserna i representationslaget. Brottycks ha gott om folk, så deras intresse kanske inte är så stort?

Har VOK egentligen några förutsättningar att satsa på sin elit? Så fort våra håldsatsande ungdomar gått ur gymnasieskolan och eventuellt gjort militärutbildningen tvingas flertalet till arbete eller studier på fastlandet. VOK har då försökt hjälpa till med bidrag till hemresor, bidrag till gemensamma träningar på fastlandet o d. Det är ju bra, men håller det i längden?

Vår Olov funderar nu mycket på sin Oloframtid. Han tränar mycket med Snättringe, som är lokalklubben där han bor. Nu är samvetsfrågan: VOK eller Snättringe i 10-mila? Lojalitetskonflikten

BJÖRN FRANSSON

12

13

LÖRDAGAR: Teknik/löpträning vid VOK-stugan. **nya-**
beredda (omklädda) kl 14.00.

nya

14 VOK-FAMILJEN

När det här med att träna och hålla i-gång kroppen inte fungerade under några dystra perioder ifjol märktes det i hela VOK-läggret. Vart hade AINA:s pårande skratt tagit vägen? Ja, inte är det lätt att släppa på munterheten, när allt känns botten och ingen vet varför minsta ansträngning känns som efter ett maratonlopp!

Det som drabbat AINA ÖSTERDAHL var ett virus, som också påverkade hjärtmuskeln. Ett elakt virus, som gav ett annat gift till henne än det som gjort att hon i hela sitt liv hållit på att springa och träna regelbundet. Som tur är, har både skrattet och Aina kommit tillbaka, men visst känns det lite oroligt i dessa dagar att träna, men också svårt att låta bli.

Hennes karriär började när hon var 12 år och Bror-Thure Larsson, känd NOV-entusiast, lockade med henne till VOK-stugan. Där fick hon snart sakkunig ledning i form av kända profiler som Man-kan, Anders Dahlin och Bengt Söderlund. Trots att hon är bara obetydligt yngre än Gurli Hörnell och Christina Huldt, så var stora idoler för Aina - ja, de fick t o m vara skuggor åt henne i början. Snart visade det sig dock att ålderskillnaden var en fördel: Hon kunde få vinna många tävlingar i junior-åldern, eftersom hon slapp dessa tjejers konkurrens. Marie-Louise Karlquist var den som "hotade" mest!

Efter några år av barnafödande och av att hänga med i GÖRAN BERGS tävlande i kraftsportsvängen, blev det så småningom "nytändning" för Aina och man kan nästan tala om en ny karriär så här i D35-åldern. Hon vann både Kort-DM och Dag-DM i år! Och det är fortfarande lika roligt att både träna och tävla!

LINDA, 14 år och elev i åttan på Södervärnsskolan, har just nu bara ett riktigt stort problem: Hon är lika duktig i både fotboll och orientering och båda sporterna är lika roliga! I år har hon vunnit ALLA tävlingar, utom säsongens sista, i sin klass, många gånger med stor tidsmarginal. I nästa år blir det värre: Då är hon åter i samma klass som TINA och JENNY. Hon saknar förtäna i klubben väldigt mycket, inte bara för att de hade ett så fint budkavlelag, utan också för att hon är en sådan fin kompis.

Nästa säsong kommer LINDA att satsa på fotbollen lite mer. Hon har en chans att få vara med i Gotlands distriktslag och dessutom blir det mycket seriespel med Pl8:s damlag. Men tävla i orientering kommer hon att försöka hinna med i alla fall!

Hennes prisbord är redan imponerande i sin storlek. Det finns både plaketter, bucklor och medaljer från Gothia Cup i fotboll, basketturneringar, darcuper, och buggtävlingar. Men mest dominerar OL-priserna, som t ex från förra årets 5-dagars, där hon lyckades bli trea i en etapp i D12A. Roligaste segern hittills är 3-dagarsvinsten på Fårö i D12, men hon minns också gärna sin allra första tävling på fastlandet - i Norrtäljetrakten. Hon vann nämligen D10B!

15 ÖSTERDAHL-BERG

"Vi har så roligt när vi är ute tillsammans på söndagarna", säger Aina och tjejerna instämmer. Och hon bladdrar vidare bland minnena: "Det roligaste jag varit med om, när det gäller orientering, är nog för exakt 20 år sedan, när GOF firade 50-årsjubileum. Då hade man ett jubileumslopp, där det gällde att klä sig så tidsenligt som möjligt. Och jag vann damklassen! Förresten var det Lennart Nyström som vann bland herrarna".

Annars finns det gott om godbitar i albumen - och då handlar det faktiskt en hel del om skidor, där Aina har haft många framgångar och fått många DM-tecken. Tillsammans med Gunilla Ekeröth, Gurli Hörnell och Åsa Runander tävlade hon i Bilkårens tävlingar överallt i Sverige - och vann jämt! Oftast gällde det då skidororientering och vinterfälttävlan.

Nog finns det gott om bilder och urklipp att bläddra bland i minnesalbumen.

Även intervjudagaen har den lilla familjen Österdahl varit ute på en tränings- och umgästur - denna gång på den tipspromenad som Anders Dahlin ordnade inför GOF-jubileet. ELENA visar stolt upp ett presentkort som hon fått i pris. "Men det ska vi dela på, Elena", säger mamma Aina till LINDA, som nog är lite avundsjuk på Elena. "Vi hjälptes ju åt allihop - och gissade ibland på de olika alternativen".

När vi tittar på Lindas prissamling kommer ELENA fram med sin andel av familjetroféerna. De är inte så många ännu, men så får man heller inte pris för det som Elena är jättebra på: Att vara familjens MASKOT på tävlingarna.

Hon är en riktig pyssel- och picknick-tjej, som tycker om att bygga kojor och busa med lekkompisarna Linnea, Lisa och Kajsa. Fast hon hinner med att heja på mamma och syrran när de kommer i mål. Ibland har hon då sällskap av ständige supportern PAPPA GÖRAN BERG. Om han inte är på plats, så ringer han alltid och kollar hur det har gått!

Dags att lämna den mysiga familjen Österdahl och låta dem övergå till sina övriga hobbies: porslinsmålning, kil-lar och att bygga LEGO. Vem som gör vad överlåter vi till den intelligenta läsaren att fundera över!

BJÖRN FRANSSON

NÄR SKICKADE DU IN EN VOK-NOTIS SENAST?

FLER VOK-NOTISER ~

På OL-avslutningen i november konstaterade SVANTE EKVALL att OL-skolan haft 22 sammankomster under året. Från att i början ha varit 50 deltagare, dalade antalet till cirka 25 mot slutet. Man funderar nu på att ta nya grepp. Bland idéerna finns t ex att ha OL-skolan på någon vardagskväll istället för på lördagar. Kanske flyttar man även en del av verksamheten till Terra Novas terräng - för att få bättre närhet till där "eleverna" bor.

SPIK PÅ ~

Under vintern kommer eventuellt JENNY EKVALL att hålla en "Spik på"-kurs för OL-skolans lite äldre barn. Den kommer i så fall att bli i VOK-stugan under tiden som de lite äldre tränar på lördags-eftermiddagarna (14.00).

UTMÄRKELSER ~

På OL-avslutningen delades det ut flitpriser till alla OL-skoledeltagare. De fick alla en liten miniatyrkompass som en påminnelse om att det snart är dags igen. Kompassen kan hängas i nyckelringen eller i dragkedjan. OL-märket av elitvalör fick LOUISE HÖRLIN och mästar-märket gick till LINDA ÖSTERDAHL.

TRÄNARE ~

JENNY EKVALL, HASSE MELLOQUIST och BIRGITTA EKVALL har nu gått igenom tränarekurserna steg 1 och 2 under ledning av LOTTA YTTERGREN och ÅSA LARSSON. För Jenny gällde att hon lärde sig ta hand om ungdomar på nivå 1 och 2 och även lärde sig mer om kost och lekfull träning. Hasse och Birgitta lärde sig nya hand om de lite äldre nybörjarna.

VOK-NOTISER!

VINNARE

Augusti nr 39 Berith Hallgren
08 Magnus Dahlström
September nr 27 Ethel Lindenfalk
96 Gun Nordin
Oktober nr 41 Lasse Sillén
72 Christer Starklint
November 12 Hasse Matthing
00 Anders Ardin

BERITH HALLGREN
TEL 218997

UPPHITTAD

Tävlade du i HÖSTTRÄFFEN? Saknar du din OL-sommartröja? Den finns nu i VOK-stugan för avhämtning!

Du kan ju passa på under någon lördagsträning! Samling senast 14 varje lördag! VOK-stugan!

ENDURO-TACK

För sjätte året i rad var VISBORGS OK engagerad i att sköta mat och kioskförsäljning på GOTLAND GRAND NATIONAL. Vädret var hyfsat, till och med riktigt bra. Publiken kom inte i riktigt så stora skaror som vi önskade oss.

Pyttipannan var åter på borden - till stor glädje för många. Ett hundratal VOK-funktionärer var igång under fyra hektiska dagar, och allt gick enligt ritningarna.

På sedvanligt otroligt sätt ställer de flesta VOK-are upp på detta, för VOK-kassan, mycket viktiga arrangemang.

STORT TACK TILL ER ALLA!

För Enduroarbetsgruppen 1992 - ULLA D

ÅTERVINNARE

VOK tog även i år hem vandringsprisen i Höstträffens ungdomstävling!

» Den karamellen suger vi länge på... »

VOK-SHOPEN

Det finns ännu chans att handla julklappar i din egen VOK-SHOP. Skänk en livsstil i julklapp - ge dina nära och kära OL-utrustning!

Onsdagen den 9 december har/hade VOK-SHOPEN öppet mellan 19 och 20. Men du kan lika gärna ringa och avtala tid med MATS!

Ring: 211853 (hem) eller 212690 (arbetet), så gör han allt för att tillfredsställa dina innerssta OL-utrustningsluster!

ARMÉIDROTT

● Vid mc-tävlingarna Gotland Grand National i Enduro med Swedish Army Trophy den 31 oktober deltog armén för första gången i en specialklass för militära mc. Armén var också huvudsponsor för tävlingen. Arméchefen förrättade prisutdelningen.

Eftersnack

SKOGSSPORT SÄTTER BETYG PÅ EN SEMESTERTÄVLING

Visborgs OK:s 3-dagars 8-10 juli

A B C D E

A. Karta och terräng 4

Visborgs OK bjöd på typisk gotlands-terräng. Öppet, snabblopt och många stigar. Kartan var bra. Ett irritationsmoment var att kartan inte delades ut efter första dagen, eftersom även etapp två gick där. Men de flesta satt och bläddrade med den äldre kartan över området. Detta upplevdes som orättvist för oss andra som inte hade den.

B. Banor 3

Bra banor. En miss med definitioner och kartor gjorde att några klasser fick strykas, däribland en elitklass. Ett plus för de många vätskekontrollerna, dessutom vatten vid startplatserna.

C. Tävlingscentrum 5

Bra uppbyggt TC med korta avstånd till allt. Parkeringsplatser på samma åker. Bekvämt att man betalar p-avgiften i samband med anmälan, och slipper irritationen med köbildning vid infarten.

D. Dusch och toaletter 4

Lite för långt till damduscharna. Och eftersom de var bara tre räckte de inte till. Att det sista dagen inte fanns någon dusch vid TC kan inte arrangören lastas för, då alla tankvagnar behövdes vid jättebranden vid Torsburgen.

E. Resultat och priser 5

Resultaten kom upp snabbt. Speakern var kunnig och följde tävlingen bra, även sista etappen. Priserna var som vanligt på Gotland högklassiga hemslöjdsalster.

Jury från Österfärnebo IF genom familjen Björk